

The Atmanand Prakash, REGISTERED No. B. 431

महजयानन्दसूरिसगुरुभ्या नमः

श्री

आत्मानन्द प्रकाश.

ॐ | सेव्यः सदा सद्गुरु कल्पवृक्षः | ॐ

नैर्मल्यं मानसं च स्वपरहिक्कते जायते सत्प्रवृत्तिः
शुद्धं सम्यक्त्वरत्तं गुणगणकिरणैर्भासितं प्राप्यते यत् ।
शुद्ध ज्ञानानुरागो गुरुचरणरतिर्लभ्यते चापि पूर्णं
आत्मानन्द प्रकाशे प्रसरति हृदये दुर्लभं किं जनानाम् ॥१॥

पु. १५. } वीर सं. २४४४-मागशर आत्म सं. २२. } अंक ५ मो.

प्रकाशक-श्री जैन आत्मानन्द सभा-भावनगर.

विषयानुक्रमिका.

नं०	विषय.	पृष्ठ.	नं०	विषय.	पृष्ठ.
१	मनुष्यनुं कर्तव्य. ...	१०३	६	श्री यशोविजयश्री जैन गुरुकुल- पादीताशु विमो. कं. ८८	१२२
२	शुद्ध अहि सा अथवा द्वाधर्म माटे आसपुत्रोना उपदेश.	१०४	७	श्रीमान् नररत्न जैन अंधुनी मोटी सभापत.	१२३
३	आनन्दतत्त्व. ...	१०५	८	श्री जैन ओसोसीओशन ओड् धीया मुंअधमे श्रीमान् धीदी वलरने आ-	१२४
४	ओड् प्राचीन जैन मुनिनुं उच्य आरित्र अवन...	११६	९	पेडुं मानपत्र. ...	१२४
५	वर्तमान समाचार. ...	१२२	१०	पुरतक पहोअय ...	१२५

वार्षिक भूख्य ३६.१) ६पाल अर्थ आना ४.

आनंद प्रीन्टींग प्रेसभां शाह गुलाबराव लक्ष्मणराव अंधु-भावनगर

સમાનું જ્ઞાનોક્તાર ખાતું-છપાત્તા ઉપયોગી ગ્રંથો.

માગધી-સંસ્કૃત મૂળ, અવચૂરિ ટીકાના ગ્રંથો.

- ૧ “ સત્તરીસય ઠાણ સટીક ” શા. ચુનીલાલ ખુબચંદ પાટણવાળા તરફથી.
- ૨ “ સિદ્ધ આલૃત સટીક ” પ્રાંતિજવાળા શેઠ કરમચંદની બીજી સ્ત્રીના સ્મરણી.
હા. શેઠ મગનલાલ કરમચંદથે રફથી.
- ૩ “ રતનશેખરી કથા ” શા. હીરાચંદ મહેલચંદની દીકરી બેન પશીઆઇ પાટણવાળા ત.
- ૪ “ દાનપ્રેદીપ ” શા. મુળજી ધરમશી તથા દુલભજી ધરમશી પોરખંદરવાળાત.
- ૬ “ પટસ્થાનક પ્ર-સટીક ” શા. પ્રેમજી નાગરદાસની માતૃશ્રી આઇ રળીયાતઆઇ માંગ-રોળવાળા તરફથી.
- ૭ “ બંધહેતુદય ત્રિભંગી સટીક ” શા. પ્રુલચંદ વેલજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૮ “ સુસુખાદિમિત્ર ચતુષ્ક કથા ” શા. ઉત્તમચંદ હીરજી પ્રભાસ પાટણવાળા તરફથી.
- ૯ “ ચૈત્યવંદન મહાભાષ્ય ” શા. હરખચંદ મકનજી પ્રભાસપાટણવાળા તરફથી.
- ૧૦ “ પ્રતિકમણ ગર્ભ હેતુ ” શા. મનસુખલાલ લલ્લુભાઇ પેથાપુરવાળા તરફથી.
- ૧૧ “ સંસ્તાર પ્રકીર્ણ સટીક ” શા. ધરમશી ગોવીંદજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૨ “ શ્રાવક ધર્મ વિધિ પ્રકરણ સટીક ” શા. જમનાદાસ મોરારજી માંગરોળવાળા તરફથી.
- ૧૩ “ ધર્મપરિક્ષા જિનમંડનગણિ કૃત ” બે શ્રાવિકાઓ તરફથી.
- ૧૪ “ પંચનિઘંથી સાવચૂરિ ” ૧૫ પર્યંત આરાધના સાવચૂરિ ”
- ૧૬ “ પ્રજ્ઞાપના તૃતીયપદ સંગ્રહણીસાવચૂરિ ” ૧૭ “ બંધોદયસત્તા પ્રકરણ સાવચૂરિ ”
- ૧૮ “ પંચસંગ્રહ ” શેઠ રતનજી વીરજી ભાવનગરવાળા તરફથી.
- ૧૯ “ પદ્મદર્શન સમુદ્વેચ ”
- ૨૦ “ શ્રાદ્ધવિધિ. ” શેઠ જીવણભાઇ જેચંદ ગોધાવાળા તરફથી.
- ૨૧ “ ઉત્તરાખ્યયન સૂત્ર ” શ્રીમદ્ બાવવિજયજી કૃત ટીકા. આજુ સાહેબ ચુનીલાલજી પન્નાલાલજી પાટણવાળા તરફથી
- ૨૨ “ શ્રી વિજયનંદ કેવળી ચરિત્ર (મૂળ) પાટણ નિવાસી બેન રક્ષમણિ તરફથી.
- ૨૩ વિજ્ઞાપિ સંગ્રહ.
- ૨૪ વિજયદેવ મહાત્મ્ય. (બે ભાગમાં ભાષાંતર વિગેરે ઉપયોગી સાથે).
- ૨૫ જૈન ગ્રંથ પ્રશસ્તિ સંગ્રહ. (જૈન ઇતિહાસનાં અંગભૂત સાધનો).
- ૨૬ જૈન ઇતિહાસિક રાસસંગ્રહ. ૨૮ પ્રાચીન પાંચમો કર્મગ્રંથ. વાઙ મળીવાઙ જામનગરવાળા તરફથી.
- ૨૭ લિંગાનુસાસન-સ્વોપજ્ઞ ટીકા. ૩૦ ઘાતુપારાયણ.

હાલમાં નવા ગ્રંથો આગમો છપાવવાની થયેલી યોજના.

- ૧ શ્રી અંતગદ્દશા સૂત્ર સટીક. ૨ શ્રી અનુત્તરોવવાઈ સૂત્ર સટીક.
- ૩ શ્રી સૂત્ર સટીક શ્રીમાન્ હરિભદ્ર ૪ શ્રી ઉપાશકદશાંગ.
- સૂરિની ટીકાવાલું.

શ્રી આત્મભાનન્દ પ્રકાશ.

इह हि रागद्वेषमोहाद्यजिभूतेन संसारिजन्तुना
शारिरिमानसानेकातिकटुकटुःखोपनिपात-
पीक्षितेन तदपनयनाय हेयोपादेय-
पदार्थ परिज्ञानेयत्नो विधयेः ॥

પુસ્તક ૧૫] વીર સંવત્ ૨૪૪૪, માર્ગશિર્ષ, આત્મ સંવત્ ૨૨. [અંક ૫ મો.

મનુષ્યનું કર્તવ્ય.

(સરસ્વતીચંદ્ર નાટકમાંનો-પરણીને પસ્તાવું-એ રાગ.)

- જન્મીને મરવું, વળી પાછું આવતરવું, લંબે મસ્તક અહર લટકવું,
લખ ચોરાશી ફરવું, એવા દુઃખથી ડરવું રે, ધ્યાન પ્રભુનું ધરવું. ૧
- ક્રોધ માન મદ માયા મત્સર, લોભે પરધન હરવું,
કુમતિવશ કામાંધ બનીને, પર રમણીથી હજવું.
એવા દુઃખથી ડરવું રે, ધ્યાન ૨
- પ્રપંચ પાસે વિશ્વાસીને, લાલચ દેષ છેતરવું,
ચોરી ચાડી ચુગલી કરવી જીવું મુખ ઉચ્ચરવું.
એવા દુઃખથી ડરવું રે, ધ્યાન ૩
- મોહ મદિરા પાન કરીને, નહીં કરવાતું કરવું,
નિંદા ઈર્ષ્યા હિંસા કરીને, પેટ પાપથી ભરવું.
એવા દુઃખથી ડરવું રે, ધ્યાન ૪
- સત્ય ક્ષમા સંતોષ દયાથી, પરહિત કરી દુઃખ હરવું,
સદાચારના સરળ પંથમાં, સાંકળાયંદ સંચરવું,
એવા ગુણથી મરવું રે, ફરી ફરી નહીં આવતરવું, ૫

૧૦૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શુદ્ધ અહિંસા અથવા દયાધર્મ માટે આમ પુરૂષોનો ઉપદેશ.

(લેખક—સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ—નવસારી)

કોઈએક સ્વદેશપ્રેમી હિતસ્વી મહાશયને આ દેશની ચાલુ સ્થિતિ તથા સતાં એમ જણાય છે કે પવિત્ર શાસ્ત્રકારોનો ‘ અહિંસા ’ પરત્વે જે ઉચ્ચ આશય હતો તે ધીમે ધીમે ઘસાતો ઘસાતો હવે સંકુચિત અર્થમાં જઈ વિરમ્યો છે. જે કોઈ માત્ર મનુષ્યની કે અવાચક હુદ્ડ જીવજંતુઓ હોય તેમના પ્રત્યે દયા-કરૂણા દાખવી તેમનીજ રક્ષા કરવી એટલા પૂરતોજ તેનો અર્થ માની જો વિરમી જવાય તો માનવજાતિ પોતાની જે ઉન્નતિ કરવાના ખરા માર્ગમાં નડતા અંતરાય માત્રનો ઉચ્છેદ કરી છેવટે અક્ષય-અવ્યાબાધ મોક્ષમુખ મેળવવા નિર્માયેલ છે તેઓ ‘ અહિંસા ’ ના વિશાળ અર્થને શી રીતે સિદ્ધ કરી શકશે ?

‘ પ્રમત્તયોગાત્—પ્રાણુવ્યપરોપણું હિંસા ’—મદ, વિષય, કપાય, આલસ્ય કે વિકથાદિ પાંચ પ્રમાદથી સ્વચ્છંદતાને વશ થઈ હુષ્ટ મન વચનથી અને તેવી કાયાથી સ્વપર પ્રાણુનો વિનાશ કરાય તે હિંસા. તેનો જેમાં અભાવ તે અહિંસા. તેનું બીજું નામ કહાપણુ ભરી દયા. દયાનું સ્વરૂપ (લેદ) સારી રીતે સમજીને તેનું સેવન કરવું તે કાહી દયા અને તે વગરની બીજી કદવી લીધેલી દયા તે ગાંડી દયા અથવા મુર્ખની દયા. એવી આંધળી દયાથી લાભ પણ એવોજ (!) શાસ્ત્રમાં પણ સ્પષ્ટપણે ‘ પહેલું જ્ઞાન અને પછી દયા ’ કરવા રૂપે જે આજ્ઞા પ્રાધાન્ય ધર્મ છે, તેથીજ તે સંબંધી વિશેષ સ્પષ્ટતા કરવાની જરૂર રહે છે. દયા, જયણા, કરૂણા, અનુકંપા અને અહિંસા એ બધા પર્યાયવાચક શબ્દો છે અને તેનો યથા-સંભવ યથાયોગ્ય રીતે ઉપયોગ થઈ શકે છે. પ્રથમ તો જાણવાની જરૂર છે કે પ્રાણુ મુખ્ય બે પ્રકારે છે. એક તો દ્રવ્યપ્રાણુ અને બીજા ભાવપ્રાણુ, તેમાં દ્રવ્યપ્રાણુ દસ પ્રકારના કહ્યા છે તે પાંચ ઈન્દ્રિયો તથા મન, વચન અને કાયમળ અને શ્વાસોશ્વાસ તેમજ આયુષ્ય ૧૦, ભાવપ્રાણુ મુખ્ય ચાર પ્રકારના છે. સમ્યગ્જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર અને આત્મવીર્ય ૪. આમાં ઉપર કહ્યા મુજબ દ્રવ્યપ્રાણુની હિંસા તે દ્રવ્યહિંસા અને ભાવપ્રાણુની હિંસા તે ભાવહિંસા; તેમજ સ્વપ્રાણુની હિંસા તે સ્વહિંસા અને પરપ્રાણુની હિંસા તે પરહિંસા કહી શકાય છે. તે ઉપરાંત વળી વ્યવહારહિંસા અને નિશ્ચયહિંસા એવાં નામ પણ દ્રવ્ય અને ભાવહિંસાના હોઈ શકે છે, તેમજ સ્વરૂપહિંસા, હેતુહિંસા અને અનુબંધહિંસા જે અનુ-

અનિત્યત્વ.

૧૦૫

કેમે ચઢીયાતી હિંસાના ત્રણ પ્રકાર કહ્યા છે. હિંસા માત્રથી અળગા રહી પ્રમાદ તથા સ્વપર આત્માની રક્ષા અને ઉન્નતિ કરવી તે વાસ્તવિક-ખરી અહિંસા છે. એવી અહિંસા ખરેખર કલ્યાણ-મંગળને કરનારી હોવાથી અવશ્યાવશ્ય આદરવા યોગ્ય છે ‘ક્ષમા વીરસ્ય ભૂષણું’-ક્ષમા=સાપરાધ જીવને પણ ક્ષમા આપવી એ ખરા વીરનું લક્ષણ અને ભૂષણ છે. ક્ષમાવંત-અંતઃકરણથી માત્રી આપનાર અને માંગનાર-કેઠાદિ ચાર કષાયો રહિત હોય તેજ ખરી દયા યા અહિંસાને યથાર્થ પાળી શકે છે. કષાયને કાળૂમાં રાખનાર વીર પુરૂષોજ વિષયો તજીને અમૃત જેવી સુખ-શાન્તિ ઉપજાવનારી અહિંસાને ખરાખર સેવી-ઉપાસી શકે છે. કષાયને વશ પડેલા અવિરતિ=પામર જીવો તો તેવી ‘ડાહી દયા’ થી દુરજ છે. હહાપણુ ભરેલી દયાનો લાભ તેમને મળી શકતો નથી. ‘યાદશી ભાવના તાદશી સિદ્ધિ’ જેવી ભાવના તેવી સિદ્ધિ થાય છે. જે જ્ઞાની=વિવેકી સાધુજનોના પવિત્ર હૃદયમાં જીવ માત્રનું હિતચિન્તનરૂપ મૈત્રીભાવ ૧, દુઃખી સંસારી માત્રનું દુઃખ દૂર કરવા સ્વાર્થત્યાગ (દાને અભય) કરવારૂપ કંઠુણ ૨, સુખી અને સદ્ગુણીને દેખી કે સાંભળીને દિલમાં પ્રમોદ ૩, અને ગમે તેવા કઠોર પરિણામી પ્રાણી ઉપર પણ કંઠુણ મિશ્રિત ઉપેક્ષા ૪. એવું સ્થાન કરીને સ્થિર રહે છે તેઓ ઉત્તમ પ્રકારના આત્મનિશ્ચલ વડે ઉક્ત અમૃતકલ્પરૂપ અહિંસા વ્રતનું યથાર્થ સેવન કરી શકે છે; એટલુંજ નહિ પણ તે પંચ મહાવ્રતની સિદ્ધિ પણ મેળવી શકે છે. અદ્ભૂત અહિંસા વ્રતની સિદ્ધિ થતાં તેમની આસપાસ આવી રહેલાં હિંસારી જનવરો પણ પોતાના જાતિવૈરને વિસરી જઈ દયાળુ પરિણામને ધારણ કરે છે, અને એકબીજા હળીમળીને રહે છે. જેમ નદીમાં પૂર ચઢી આવતાં તેનાં પાણી રેલાય જાય છે તેમ શુદ્ધ અહિંસા-દયાની પૂર્ણતા થતાં તે રેલાતાં આસપાસના પ્રદેશમાં અપૂર્વ શાન્તિ ઉપજાવે છે-વિસ્તારે છે, આવી અદ્ભૂત અપૂર્વ અહિંસા આર્યભૂમિ ઉપરાન્ત વિશ્વમાં ફરી રેલાવા પામે.

ઇતિશમ્.

અનિત્યત્વ.

મનુષ્ય દૃષ્ટિને પરમ શાશ્વત તત્ત્વ ઉપર દોરવા માટે જૈન શાસ્ત્રકારોએ ક્ષણિક અલ્પ સ્થાયી પદાર્થો ઉપરથી વિમોહ દૃષ્ટિ ખસેડવાનો માર્ગ ગ્રહણ કર્યો છે, અને એ માર્ગ અમને સંપૂર્ણ યોગ્ય તેમજ અનિવાર્ય જણાય છે. કેમકે જે પદાર્થ ઉપર મનુષ્ય હૃદયને સ્થિર કરવા માગતા હોઈએ તે પદાર્થથી વિરોધી પદાર્થ ઉપરને બ્યામોહ પ્રથમ દુર થયા શિવાય તેમ કદી બની શકે નહીં, બાલકના હાથમાંથી દાંડ

૧૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

હાનિકારક વસ્તુ પડી મુકાવવા માટે અને તેને સ્થાને કાંઈ શ્રેયસ્કર પદાર્થ મુકવા માટે પ્રથમ આપણે શું કરીએ છીએ? તે હાનિકાર વસ્તુના અવગુણો તેના ઉપયોગથી થતા ગેરલાભો અને નુકશાનો તે બાલકને બાળકની ભાષામાં સમજાવીએ છીએ. ઘણી વખત બાળકને ગળે આપણો ગ્રાધ ઠસતો નથી, તે કદાચહ પકડીને પોતાની પ્રિય પરંતુ અનિષ્ટકર વસ્તુને વળગી રહે છે, પરંતુ આપણા બોધની અસર આખરે તેના ઉપર થયા વીના રહેતી નથી, આખરે તે હાનિકાર વસ્તુને છોડી દઈ શ્રેયસ્કર વસ્તુને તેનું સ્થાન આપે છે.

ઉત્કાન્તિના માર્ગ ઉપર બાળકના સ્થાને વિરાજનાર મનુષ્ય આત્માઓના માટે પણ તેજ પ્રકારે શાસ્ત્રકારોએ પિતાનું પ્રેમાળ અંતઃકરણ ધારણ કરી ક્ષણિક, ચંચળ અને આપાત્તઃ રમણિય ભાસતા, પરંતુ પરિણામે દુઃખને ઉપજાવનાર પદાર્થો તરફનો મોહ મનુષ્યના હૃદયમાંથી ખસેડતા પ્રયત્ન કર્યો છે, અને અમને જણાય છે કે તેઓએ જે વાણીમાં આપણને આપણી ક્ષણિક વસ્તુ સામગ્રી પડી મુકવા ઉપદેશ આપ્યો છે, તે આપણા બાળ-અંતઃકરણને સમજાય અને અનુકુળ પડે તેવી છે, ઘણા મનુષ્યો એવું માને છે કે જ્ઞાની જનો મુક્ત અંતઃકરણે જેવું જાણે છે તેવું કોઈની પરવા રાખ્યા વિના અથવા દેશકાળ કે જનસ્થિતિનો ખ્યાલ રાખ્યા વિના કહી નાખે છે, પરંતુ એ વાત ખરી નથી. ખરી હકીકત એ છે કે તેઓ પોતાના અસાધારણ જ્ઞાન પ્રભાવથી જે કાંઈ લક્ષ્યગત કરી શકે છે, તેનો અમુક અંશ આપણી પ્રજ્ઞા ગ્રહી શકે તેવી વાણીમાં, ભાવનામાં, અને શૈલીમાં વિવેક પૂર્વક દર્શાવે છે. જમાનાના હૃદયની ભાષામાં તેઓ પોતાનો ઉપદેશ વિસ્તારે છે, પોતાના હૃદયની ભાષામાં નહીં, પોતાના અનુભવને યથા પ્રકારે જે તેઓ કહેવા બંધ તો જનસમાજ તે અનુભવને પોતાના અધિકારની ખામીના કારણથી જરા પણ સમજી શકે નહીં, આથી અમે માનીએ છીએ કે જ્ઞાની જનોએ બહુધા જે કાંઈ કહ્યું છે, લખ્યું છે અને ઉપદેશ્યું છે તે તે કાળના યુગની હૃદય સ્થિતિ, અધિકાર અને અંતઃકરણની સામગ્રીને લક્ષ્યમાં રાખીને કહ્યું છે, લખ્યું છે અને ઉપદેશ્યું છે.

પરંતુ એનો અર્થ એવો નથી કે જ્ઞાની જનો ખરા રહસ્યની વાતને પોતાના મનમાં છુપાવી રાખી માત્ર થોડી ઘણી વાતોજ વિશ્વને આપતા ગયા છે, એથી ઉલટું ખરી વાત એમ છે કે તે તે કાળની પ્રધાન ભાવનાઓને અનુસરીને તે તે યુગની વાણીમાં તેઓએ પરમ રહસ્યનું પરિસ્ફોટન કરેલું છે, અલગત તે ભાષા, શૈલી, પ્રકાર આદિ આપણને બહુ વિચિત્ર લાગે અને તે બધું છેકજ બાળકની વાતો જેવું જણાય, છતાં તે દ્વારા તેઓનો કથિતાશય અત્યંત મર્મપૂર્ણ અને વિશ્વના સનાતન સત્યોનું ઉદ્ઘાટન કરનાર છે. શાસ્ત્રકારોએ તદ્દન સાદી અને સીધી વાતોમાં

અનિત્યત્વ

૧૦૭

જીવન અને વિશ્વના પરમ અદ્વિત સત્યોનું પ્રતિપાદન કરેલું છે, પરંતુ આ સત્યોનું દર્શન કરવા માટે જે કાંઈ જરૂરનું છે તે માત્ર એટલું જ કે તે તે હકીકતો ઉપરથી જે દેશકાળે તે ઉત્પન્ન થઈ તે દેશકાળની ભાવનાના પડો ઉતારી લઈ તે હકીકતને વર્તમાન યુગની શૈલી અને ભાવનામાં સમજવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ.

આપણને પરમ :સત્યના માર્ગ ઉપર દોરવા માટે આપણા પ્રત્યે પિતાના હૃદય-ભાવનાથી શાસ્ત્રકારોએ અથાગ શ્રમ સેવ્યો છે. અને તેમ કરવામાં પ્રથમ તો તેમને એમ જણાયું કે જ્યાંસુધી જન હૃદય ક્ષણિક, ચંચળ, અમુક અમુક રૂપરંગ વાળા, અમુક અમુક ઘાટ કે રચના વાળા પદાર્થોમાં લુપ્ત છે, ત્યાં સુધી તે શાશ્વત, નિશ્ચય, પરમ તત્વને સમજી શકે તેમ નથી. જ્યાં સુધી અંતઃકરણને કીચકના ખાળા-ચીયામાં વસવું ગમે છે, ત્યાં સુધી મખમલ રત્ન જડીત શર્યાનું વર્ણન કે સુખ તેના હૃદયને કરોજ ખ્યાલ આપી શકે નહીં. તેવા મનુષ્યો આગળ મોક્ષની અવસ્થાની વાતો કરવાથી તેમના મનમાં મુકતાવસ્થાના સંબંધમાં કરોળીઆના બળા જેવી અસ્ત વ્યસ્ત દશા ઉપજે છે. તેમને તે અનુભવમાં કશી ગમ પડતી નથી, કશુંજ સુખ જેવું, આનંદ જેવું જણાતું નથી. અને કેટલીકવાર તો પોતાને તે કદી પણ નજ હો તેવું મનમાં ઇચ્છે છે. આનું કારણ એજ છે કે તેના અંતઃકરણનો નિવાસ જે ભૂમિકાએ છે, તે ભૂમિકા, એ ઉચ્ચતમ પદની કાંઈપણ રૂપરેખા આપી શકવા તદ્દન અયોગ્ય છે. આથી પ્રથમ જે કાંઈ આવશ્યક છે તે મનુષ્ય હૃદયને તેના હાલના પદથી કાંઈક ઉચે લઈ જવા પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તેના મનમાં નિશ્ચય થવો જોઈએ કે પોતાની વર્તમાન ભૂમિકાથી, તેના હાલના પદથી-કોઈ ઉચ્ચતર ભૂમિકા અને પદ છે. તેનું હાલતું વિશ્વ એ બધુંજ વિશ્વ નથી, પરંતુ અનંત વિશ્વનો એક અનંતમાં અંશ માત્ર છે. અને તેની હાલની ભૂમિકા એ તેણે આજ સુધી પસાર કરેલી અને હવે પછી પણ પસાર કરવાની અનંત ભૂમિકાઓ માંહેની એક છે. આવો નિશ્ચય જ્યાં સુધી તેના અંતઃકરણમાં જામે નહીં ત્યાં સુધી તે પોતાની હાલની સામગ્રીને, હાલના સંજોગોને, અને હાલની પાદાર્થિક ઘટનાને સર્વસ્વ માનતો અટકે નહીં. અને તેની દૃષ્ટિમાં કશીજ વિશાળતા, વ્યાપકતા, કે ઉંડાણ આવી શકે નહીં. આ પરિણામ લાવવા માટે શાસ્ત્રકારોએ આપણને અનિત્ય ભાવના વિચારવાની ભલામણ કરી છે.

આ ભાવના આપણા મનમાં જામવાથી આપણો ક્ષણિક પદાર્થો ઉપરનો મોહ નિવૃત્ત થઈ, જે પરમ તત્વનો તે પદાર્થ અવિષ્કાર છે, તે પરમ તત્વનો અનુભવ કરવાની યોગ્યતા આપણામાં આવે છે. આપણે અમુક ઘાટમાં, રૂપમાં, આકારમાં, દેશનમાં કે નામમાં મોહ પામતા બંધ પડીને એ સર્વનું મૂળ કારણ જે એક પરમ

શાશ્વત, નિશ્ચય, નિરપેક્ષ વસ્તુ છે, તે પ્રત્યે ભક્તિભાવવાળા થઈએ છીએ. આપણું વિશ્વ પ્રત્યેનું હાલનું સાંકડું વળણ બદલાઈને તેના સ્થાને એક અત્યંત ઉદાર, મહાન, બહુ દેશ કાળ વ્યાપી ભાવના પ્રતિષ્ઠિત થાય છે. તમને કહેવાની જરૂર નથી કે જ્ઞાન એ મગજમાં અમુક વાતોને સંઘરવા રૂપે નથી, પરંતુ ભાનરૂપે, ઉપયોગ-રૂપે, સમિતિ રૂપે (state of consciousness) છે. અને અનિત્ય ભાવનાનું ખરૂં સ્વરૂપ આપણા અંતઃકરણમાં સ્થિર થાય તો, આપણે હાલનો સાંકડો વિકૃત ઉપયોગ અથવા ભાન બદલાઈને તેના સ્થાને સત્યને અધિક સમિપનો ઉપયોગ આવતો હોવાથી, આપણે ખરા અર્થમાં અધિક જ્ઞાનવાન બનીએ છીએ. આમ થાય એજ સાચા અર્થમાં સમજણ, જ્ઞાન અથવા હકાપણ (wisdom) છે. જ્ઞાન એ અન્ય કશુંજ નહીં, પરંતુ દૃષ્ટિનો ફેર, વળણનું બદલાવું, એજ છે. ગોખણું કે મગજમાં ધારી રાખવું તે જ્ઞાન નથી. મગજમાં ધારી રાખવાનો બહુ તો એટલોજ અર્થ છે કે પુસ્તકમાં હોવાને બદલે મગજમાં તે માહેતી સંઘરવાથી પુસ્તક વેંઠારવાની જ-બળ બંધ પડે.

આપણી વર્તમાન દૃષ્ટિ એટલી બધી સંકુચિત અને અલ્પ પ્રદેશવ્યાપી છે કે આપણને આપણી આસપાસનું બધુંજ નિત્ય, સ્થિર, સ્થાયી લાગે છે. એક અલ્પ સરખા વર્તમાન જીવન દરમિયાનમાં આપણે નમીએ સાંપડેલી અનિષ્ટ ભાસતી ઘટનાઓને આપણે જાણી, હમેશની માની લઈને ખેદ પામ્યા કરીએ છીએ, અને તેજ પ્રકારે કાંઈ સુખાનુભવ કરાવનાર સંયોગની પ્રાપ્તિમાં પણ નિરંતરને માટેનું સુખદાયીત્વ કદીને હર્ષ પામીએ છીએ. વાસ્તવમાં આપણું વર્તમાન જીવન અથવા ભવ એ આપણા અનંત જીવનનો એક અનંતમો અંશ માત્ર છે, અને તેટલા સ્વરૂપ કાળનું સુખદુઃખ આપણા અનંત જીવન ઉપર કશુંજ લેખામાં નથી. છતાં આપણી સંકીર્ણ દૃષ્ટિ તેટલા નાના સરખા કાળના ખંડને સર્વકાળ માની લઈને, તે કાળવ્યાપી સુખદુઃખ કે હર્ષ શોકના પ્રસંગને લઈ વ્યામોહ વશ બને છે. આમ થવાનું કારણ એટલુંજ કે આપણે તે તે સ્થેજ સરખા અને ક્ષણસ્થાયી પ્રસંગને નિત્યનો ચિરસ્થાયી માની લઈએ છીએ. દૃષ્ટિની આ ભૂલ મટાડવા માટે અને વિશાળ, વ્યાપક, બૃહત્ ભાવના પ્રાપ્ત કરવા માટે આપણે આપણી આસપાસની સર્વ ઘટનાઓનું અનિત્યત્વ ક્ષણિકત્વ, અંગૂળપણું સમજવાની જરૂર છે. જ્યાં સુધી તેમ થાય નહીં ત્યાં સુધી આપણે વ્યામોહ, વ્યાકુળતા, દુર થાય નહીં. આપણે સ્થેજ સ્થેજ પ્રસંગોમાં હર્ષ શોક પામતા અટકીએ નહીં, અને જીવનનો ખરો મર્મ લક્ષ્યગત કરવા સમર્થ બનીએ નહીં.

જ્ઞાનદૃષ્ટિ, આપણી પાકૃત દૃષ્ટિ કરતા વિશ્વ અને તેમાં ચાલી રહેલી અનંત

અનિત્યત્વ.

૧૦૯

ગડમથલ, અનંત વ્યાપારમાં કાંઈ જુદુજ જુએ છે. તેમની દૃષ્ટિ અનંત કાળવ્યાપી હોય છે. અનંત યુગોને તેઓ હથેળીમાં જુએ છે. જીવન અને મરણને તેઓ તેના વાસ્તવ સ્વરૂપમાં વાસ્તવ દૃષ્ટિથી જુએ છે. પ્રિયવાચક ! ચાલો આપણે પણ ક્ષણકાળને માટે આપણી માનસ ચક્ષુ ઉપરના ધન પડળ ઉતારી નાખી, જાની જનોના ચશ્મા ધારણ કરી તેમની દૃષ્ટિએ પ્રતિત થવા યોગ્ય વિશ્વની ઘટના વિલોકીએ. આપણે જાણીએ છીએ કે અત્યારે તો એ ચશ્મા આપણે ઘડીભર ઉઘીના માગી લીધેલા માત્ર છે, પરંતુ ઈશ્વરી નિયમને અનુસરીને એ દૃષ્ટિ આપણને પણ એક કાળે પ્રાપ્ત થવા નિર્માણ થએલી છે. અત્યારે તો આપણા પ્રાકૃત જીવનમાં એ દૃષ્ટિ વડે પ્રાપ્ત થતા નિરતિશય આનંદનો એકાદ અંશ માત્ર કદપનાથી અનુભવ પામે છે.

એ ચશ્મા ધારણ કરી આપણી આસપાસ અવલોકતા પ્રથમ આપણે શું લાગીએ છીએ ? જડ પદાર્થમાંથી બનાવેલી વસ્તુઓ, યદ્યપિ તે ગમે તેવી મહાન અને નજરને આંજ નાખતારી લાસે, પરંતુ તેમાં આપણે મોકળપણું, અનિત્યપણું, ક્ષણસ્થાયીપણું જોઈએ છીએ. ગગનચુંગી પ્રાસાદો, નજર પણ ન પહોંચી શકે તેટલે દુર ઉંચે આકાશ પ્રદેશમાં આવેલા હૃદય શિખરો, વિપૂળ દ્રવ્ય વ્યયથી ઉપજાવેલી મનોહર ઘટનાઓ પ્રાકૃત હૃદયમાંથી અવ્યક્ત લાવે “ અહા ! ” નો આશ્ચર્યસૂચક ઉદ્ગાર કઠાવનાર અદ્ભૂત બુદ્ધિ પ્રભાવમાંથી ઉપજેલી કળાના નમુનાઓ, એ સર્વમાં આપણે કાળનો વિનાશકારી હસ્ત ઝડપથી કામ કરી રહેલો જોઈએ છીએ. અસંખ્ય હાથ અને અસંખ્ય મગજ લેગા થઈને જે ઘટના પ્રાદુર્ભાવ પામી છે, તે ઘટના તેના નિર્માણની બીજી ક્ષણથી મૃત્યુ લણી, વિનાશ લણી, પગલા ભરતી હોય છે. પદાર્થ માત્રનું સ્વાભાવિક વળણ પોતાના મૂળ સ્વરૂપ લણી ગતિ કરવાનું હોય છે. મોટી ઈમારતોમાંથી કાંકરી કાંકરી ખસતા તે આખરે ઘરતીમાતાની ગોદમાં લપેટાઈ પડે છે. પદાર્થ માત્રને પોતાના સ્વભાવમાંથી બ્રહ્મ થવું જાણે ન ગમતું હોય, પરંતુ મનુષ્ય બુદ્ધિ પોતાના સામર્થ્યના પ્રભાવથી જાણે તેને બળાત્કારે તેના પ્રકૃત સ્થાનમાંથી તાણી લાવી પોતાના ઉપયોગમાં લેતી હોય એવો ઘાટ એ તરફ બની રહેલો જણાય છે અને બળાત્કારે સ્વેચ્છા વિરૂદ્ધ અમુક આકારને પામેલા પરમાણુઓ અને તેટલી ત્વરાથી પોતાના મૂળ સ્થાન ઉપર જવા માટે તલપાપડ થઈ રહેલા હોય એ પણ તેટલુંજ સ્પષ્ટપણે ભાસ્યમાન થાય છે.

મહાન સંસ્કૃતિઓ (civilizations) ઉત્થાન પામે છે ઘણા કાળ પર્યંત જન હૃદય ઉપર પ્રાધાન્ય લેગવે છે. અને પાછી કાળના ચક્રમાં અટવાઈ પડીને જોતજોતામાં લોપ પણ પામી જાય છે. તેની પછવાડે વળી કાંઈ બીજી જાતની

૧૧૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સંસ્કૃતિ પૂર્વની સંસ્કૃતિનું સ્થાન ગ્રહણ કરે છે. તે પણ પાછી અભ્યુદય, ઉત્કર્ષ અને પતનની ભૂમિકાઓમાંથી પસાર થઈને કાળના અનંત મહાસાગરમાં ક્યાંઈ ગુમ થઈ જાય છે. જાતિઓ અને પ્રજાઓ પોતાની જંગલી દશામાંથી બહાર નિકળી સ્થૂળ વિલવની ટોચે પહોંચે છે, અને પાછી એજ વિલવના લાર નીચે ચગદાઈને નષ્ટપ્રાય થઈ આખરે આ વિશ્વની નાઅ્યભૂમિમાંથી અલોપ પણ થઈ જાય છે. પ્રાચીન આર્યનીતિનો જગત્પ્રાપી ઉત્કર્ષ, ઇશુમ્, રોમ, ગ્રીસ, બાબીલન, એસીરીઆ, પરશીઆ આદિ દેશોની લબ્ધ જાહેજલાલી, સુખલમાન ધર્મ સંસ્થાપક મહા પુરુષનો, એક હાથમાં કુરાન અને એક હાથમાં તલવારવાળો દિગ્વિજય, યુરોપનું ક્રિશ્ચિયન ભાવનાવડે અનુપ્રાણિત થવું, એ વિગેરે બધા દૃશ્યો આજે સીને-મેટોગ્રાફની શ્રીદમની પેઠે આપણી માનસ દ્રષ્ટિ આગળ થઈને પસાર થાય છે, તે બધું કાળની અંધારી ગુહામાંથી આવી, ક્ષણવાર બહોતનો પ્રકાશ ફેલાવી, તુર્તજ પાછું અદૃશ્ય થઈ જાય છે. પૃથ્વીની તળેટી નીચે બહુ ઉંડા સુધી ખોદી જોતા ત્યાં મહાન સંસ્કૃતિઓના સ્પષ્ટ ચિન્હો જણાય છે. આજે તેનો કશો ઇતિહાસ, હંત-કથા કે સૂચક ચિહ્ન સરખું પણ અવશેષ નથી. આજે જ્યાં આટલાંટિક મહાસાગરનો વિપૂલ જળસમૂહ રેલાય છે, ત્યાં એક વખત વિસ્તૃત અને સભ્યતાની ટોચે પહોંચેલો દેશ હતો. આજે ક્યાં છે તેનું સહેજ સરખું સ્મરણાવશેષ પણ? તે પહેલાં અગણીત કાળ પૂર્વે, આજે જ્યાં પાસિફીક અને હીંદીમહાસાગર પોતાના અગાધ જળરાશી ઉડાડી રહ્યા છે ત્યાં એક કાળે લેમુરીઆ નામનો દેશ હતો, અને દુનિયામાં પોતાની સભ્યતા અને પ્રગતિશીળતા માટે તે કાળે સરસાર્ધ લોગવી રહ્યો હતો. આજે ક્યાં છે તેની સ્મૃતિનાં સંભારણા? તેના વતનીઓ, તેમના રિત-રિવાજો, તેમના કાયદા-કાનુનો અને ધારા-ધોરણો, તેમની સુધારાની સંભાવનાઓ, તેમની રાજનીતિઓ અને ધર્મભાવનાઓ, તેમની કૌટુંબિક ઘટનાઓ અને સામાજિક વ્યવસ્થાઓ એ સંબંધે કશો ખ્યાલ પણ આજે આપણને આવી શકતો નથી. કાળની રેતી ઉપર તેમનું સહેજ સરખું પદચિહ્ન પણ કોણ બતાવી શકે તેમ છે?

પરંતુ એટલી તો આપણે કલ્પના કરી શકીએ એમ છીએ કે તે પ્રજાઓ પોતાના જમાનામાં પોતાને સંસ્કૃતિ અને સભ્યતાના શિખર ઉપર પહોંચેલી માનતી હશે, તેઓ પોતાના કળા-કૌશલ અને સુધારાની મસ્તિમાં એમ માનતી હોવી જોઈએ કે બસ, મનુષ્ય બુદ્ધિ જેટલે દૂર વધી શકવા નિર્માણેલી છે તેની પરાવધિએ અમે પહોંચ્યા છીએ, અને હવે પછીના જમાના માટે વિશેષ સુધારા કે પ્રગતિનો લેશ પણ અવકાશ અમે મૂકતા જવાના નથી.” તેમને તેમની જાહેજ-

અનિત્યતા.

૧૧૧

લાલીના અંગે આવવા યોગ્ય અભિમાન એમ મનાવતું હશે કે આપણી સંસ્કૃતિ હવે હમેશને માટે આ વિશ્વ ઉપર કાયમ રહેશે, કેમકે પૂર્વે વિનાશ પામેલા મહારાજ્યો અને પ્રજાઓ જે કારણોથી પતનના માર્ગે તરફ ગઈ પડ્યા હતા તે કારણોનો આપણે સદંતર આપણા સંબંધે પરિહાર કરેલો છે. તે કાળના રાજદ્વારીઓ, સેનાપતિઓ, રાજ્યના કાવાદાવા અને છળ યુક્તિમાં પ્રવિણ પુરૂષો જેને આજની સુધરેલી વાણીમાં (diplomatist) કહેવામાં આવે છે તેઓ મંત્રીઓ આદિ એમજ માનતા હશે કે અમારા બધાના એકત્ર બુદ્ધિબળથી અમે અમારી ઉપજીવેલી સંસ્થાઓને હમેશને માટે આ દુનિયા ઉપર રોપતા જઈશું. પરંતુ હાય! તે બધા તેમની ઉપજીવેલી ઘટનાઓ અને સંસ્થાઓ સહિત કાળના પ્રવાહમાં ક્યાંઈ ઘસડાઈ ગયા છે! ઇતિહાસનું પુસ્તક તેમના સંબંધે તદ્દન મૌનધારણ કરી પડ્યું છે. તેમણે પણ હાલના નામાંકિત પુરૂષોની પેઠે પોતાના ગૌરવની નોંધ લેવા માટે તે કાળના પ્રવીણ લેખકો, કવિઓ અને ઇતિહાસકારોને સુંદર પગાર આપી રોક્યા હશે, અને તેમના કળાપૂર્ણ લખાણો પોતે વાંચી જોઈને, લવિષ્યની પ્રજા પોતાના માટે કેવા આશ્ચર્યસૂચક ઉદગારો કાઢશે તેના તરંગોની મસ્તીના હીંદોલ ઉપર ચઢ્યા હશે. ભાવિની પ્રજાના અંતઃકરણમાં પોતાને સ્થાન મળે, અને તે રૂપે પોતાના અભિમાનને તૃપ્તિ મળે, તેટલા માટે તેમણે તે તે કાળના ધોરણોને અનુસરીને કાંઈ કાંઈ ઉત્કલપાયેલા કરી હશે, પરંતુ તેમની કથનીને કહેનાર આજે લેશ સરખું પણ અવશેષ ક્યાં છે? તેમના ઉભા કરેલા કીર્તિશ્વજો, તેમના ગૌરવ અને મહત્તાનું દહેકાવીને વર્ણન કરતા શીલાલેખો અને સ્તંભો એમાંનું કશું જોવામાં આવતું નથી. માત્ર કોઈ કોઈ સ્થાને, ધરતીમાતાએ પોતાના દેહની ગંભીર ઉંડાણોમાં તે સ્તંભો અને તે પુતળાઓના ભાંગેલા કટકાઓ ધારણ કરી રાખ્યા હશે, અને તેમને માટીમાં મળી જતા રોકી રાખી, તેટલા દરજ્જે તે પુરૂષોના અભિમાનને સફળતા અર્પી હશે.

જ્ઞાનદષ્ટિ અનિત્ય ભાવનાના દીવ્ય ચક્ષુમાં ધારણ કરી જોઈ શકે છે કે આવું જ નસીબ પ્રજા માત્રના શીરે લખાયેલું છે. પ્રત્યેક સભ્યતા, પ્રત્યેક સંસ્કૃતિ, પ્રત્યેક જાહેજલાલી માટે આવું જ ભાવિ નિર્મીત થઈ ચુકેલું છે. આજની વીશમી સદીનો, નજરને આંજી નાંખનારો અતિ ઉજ્જવલ પ્રભાવ આવતી કાલે નહીં હોય. આપણા સુદૃઢ રાજકીય બંધારણો, સેંકડો વર્ષના કાળનાં ઘસારામાં પણ જેવીને તેવી નવી રહેલી આપણી સામાજિક વ્યવસ્થાઓ, આપણી ભક્તિવૃત્તિમાંથી ઉપજી આવેલા અસંખ્ય દેવમંદિરો, અનેક બુદ્ધિમાનોની બુદ્ધિના એકત્ર સંયોગોમાંથી ઉદ્ભવેલી જાહેર સંસ્થાઓ, હુન્નર ઉદ્યોગ અને વ્યાપારની શૃંખલાથી વિશ્વ માત્રને થોડા ચોરસ વારમાં જકડી રાખનારી અતિ ધનવાન પેઢીઓ, જડવાદના અનુચરરૂપ તાર, રેલવે નૌકા આદિ સ્થળના અંતરોને ભેદી નાખનારા અદ્ભૂત સાધનો, એ બધું આંખના

પલકારામાં ક્યાંઈ લય થઈ જવાનું છે. આપણે પોતે પણ આત્મા જશું. આપણા કાર્યો બધા ભૂલાઈ જશે. આપણી સંસ્કૃતિના ખંડેરો ઉપર નવી સંસ્કૃતિઓ ઉભી થશે. આપણા શુભાન, અભિમાન અને પતરાણના જે કાંઈ ચિન્હો રહેશે તેના ઉપર ભવિષ્યની પ્રજાઓ કાંઈ કાંઈ માર્મિક હાસ્યો કરશે. ભવિષ્યના ઇતિહાસકારો એ સ્મરણાવશેષો ઉપરથી કાંઈ કાંઈ અટકળો ખાંધી આપણી સ્થિતિ રીતિ વિગેરેના નિશ્ચયો રચશે, આપણા ગૌરવની પ્રિયતમ સામગ્રીની ભસ્મોના ઢગલા ઉપર કાંઈ કાંઈ નવા ચણતરો ચણાશે. આપણે કોણ હતા, કેવા હતા, એ શોધી કાઢવા માટે ભવિષ્યની પ્રજાઓ કૌતુહલ દર્શાવશે.

તમને કદાચ અમારું આ બધું કથન અતિશયોક્તિથી ઉભરાતું લાગશે, પરંતુ વાસ્તવમાં તેમ નથી. આ બધા દેખાવો તમારી હાલની દૃષ્ટિએ સ્થીર અને ખડક જેવા અચળ લાગે છે. પરંતુ તેમ હોવામાં કારણભૂત શું છે એ તમે જાણો છો ? તેનું કારણ કાળની અચિંત્ય શક્તિ છે. એકજ ક્ષણ આપણને હજારો યુગ જેટલી પણ ભાસી શકે અને હજારો યુગ એક ક્ષણ જેટલા પણ ભાસી શકે. આંખની એક પલકમાં સાડા સતર ભવ કરનાર નિગોદના જીવોને તેમનું આયુષ્ય આપણા મનોભાવને લાગે છે તેવું અલ્પ નહીજ જણાતું હોય. તેઓ જન્મમતા હશે, ધીરે ધીરે વધતા જતા હશે, આયુષ્યના મધ્ય કાળમાં આવતા હશે, નૈસર્ગિક નિયમાનુસાર તે કાળે તેવા જીવો ઉપજતા હશે, અને ધીરે ધીરે ક્ષીણ થઈ છેવટે મરતા પણ હશે. આપણા પોતાના આયુષ્ય સંગ્રહે જેવું આપણને લાગે છે તેવુંજ તેમને પણ તેમના ભાન અને ઉપયોગના તારતમ્યને અનુસરીને જરૂર લાગતું હશે. તેમના મનથી તેમને તેમનું જીવન સ્થીર, ધીરે ધીરે વહતુ અને ચંચળ લાગતુ હશે. પરંતુ તેમના કરતાં આપણા ઉચ્ચતર જ્ઞાનની દૃષ્ટિએ શું તેમ છે ? ના. એજ પ્રકારે આપણી આસપાસનું જે કાંઈ સર્વ આપણને સ્થીર, સુદૃઢ બહુ કાળ વ્યાપી લાગે છે તે આપણા કરતા અધિક જ્ઞાનવાન આત્માની દૃષ્ટિએ ક્ષણ સ્થાયી, પલકારા પછી લોપ થઈ જવાના સ્વભાવવાળું અને જળના બુદ્ધિબુદ્ધ જેવું વિનાશી લાગે છે. સંસાર અને તે માંહેના પદાર્થોને જ્ઞાનીજનોએ ચંચળ, ક્ષણસ્થાયી આદિ વિશેષણો આપ્યા છે તે કદાચ આપણી અલ્પજ્ઞ દૃષ્ટિને સાચા ન જણાય, પરંતુ જ્ઞાનદૃષ્ટિને તે બીજીજ ક્ષણે નાશ પામવાના સ્વભાવયુક્ત જણાય છે. કેમકે તેમની દૃષ્ટિ આપણી પેઠે સંકુચિત હોતી નથી. અનંત યુગો અનંત સંસ્કૃતિઓ, તેમની દૃષ્ટિ આગળ ઘડને વસ્ત્રોડાના સરપ્રસરે રૂપે ચાલી ગયેલી હોય છે. આપણા સ્થાયીપણાનું અપણું શુભાન તેમને અનુકંપા મિશ્રિત હાસ્ય ઉપજાવે તેમાં શું નવાઈ છે ?

અનિત્યત્વ.

૧૧૩

અનેક ધર્મો, અનેક સંપ્રદાયો, અનેક શ્રીચોસોશ્રીઓ, અનેક જીવન-નિયામક લાવનાઓ, કાળના અનંત મહાસાગર ઉપર બુદ્ધબુદ્ધની પેઠે ઉપજી આવ્યા છે, અસંખ્ય મનુષ્યોના હૃદય ઉપર ઘણા કાળ પર્યંત સામ્રાજ્ય પ્રવર્તાવ્યું છે, વળી ધીરે ધીરે અવનતિના પથ ઉપર ઢળતા ઢળતા ક્ષીણતાને પ્રાપ્ત થયા છે, અને આખરે તેમણે પોતાના સ્વરૂપમાંજ ઉચ્છેદવેલા ઠંડો, અંધ પરંપરાઓ, કર્મકાંડની વિવેક-હિન વિધિઓ એ બધાના ભાર તળે ચક્રદાઈને લોપ પણ પામી ગયેલ છે. વિશ્વના બધા ધર્મોની ઉત્પત્તિ, સ્થિતિ અને લયનો ઇતિહાસ બધો લગભગ એકજ દ્વારાએ એકજ ક્રમ ઉપર વહેલો અમને લાસે છે. એક મહાત્મા સત્યનો એક અંશ વિશ્વને આપે છે, તેના પછીના મુખ્ય શિષ્યો એ સત્યના અંશ ઉપર સંપ્રદાયરૂપી લઘ્ય મંદિર બાંધે છે. અનેક ભક્ત અંતઃકરણે તેની આદ્યપાસ એકત્ર થઈ તેની પૂજામાં લાગી જાય છે, અને ભક્તિના આવેગમાં એ સંપ્રદાયરૂપી મંદિર ઉપર પોતાના તરફથી કાંઈ અવનવા આચારો, વિધિઓ, કર્મકાંડો રૂપી પથ્થરચઢાવ્યે જાય છે. કાળે કરીને, લોકોની દૃષ્ટિ એ મૂળ સત્યના અંશને ભૂલી જાય છે. આખરે કાળયોગે એ સંપ્રદાયની ઇમારત પોતાનાજ ભારથી ત્રુટી પડે છે, વળી તે ત્રુટી પડેલી ઇમારતના લય ઉપર કોઈ બીજીજ ઇમારત ખડી થાય છે, તે પણ પૂર્વની ઇમારતની પેઠે ધીરે ધીરે વધીને પોતાના પ્રભાવમય જીવનના મધ્ય કાળમાં આવે છે, અને કાળના બળથી આખરે તે પણ લય પામે છે. હમેશા આમજ બનતું આવ્યું છે, અને બન્યેજ જશે નિયમજ એવો છે. મનુષ્યનું કાર્ય અચળ નથી. મનુષ્ય પોતેજ ચળ, ક્ષણસ્થાયી છે તો પછી તેનું કાર્ય પણ તેવુંજ હોય તેમાં શું આશ્ચર્ય છે ?

જેમ સ્થૂળ સૃષ્ટિમાં ઉપાદાન એક હોવા છતાં તેના આકારો નવા નવા રૂપે આપણી દૃષ્ટિ આગળ આવતા હોવાથી તે આપણને નવીનતાનો આલાસ આપે છે, તેમ લાવનાની સૃષ્ટિમાં પણ ઉપાદાન એકજ હોવા છતાં, તેની તે લાવના નવા નવા રૂપે, નવા નવા માનસ-પોશાકમાં આપણી સમક્ષ રત્નુ થઈ નવીનતાનો આલાસ આપ્યા કરે છે. એ બાહ્ય પરિવેશ જેમની દૃષ્ટિને બાધા કરી શકતો નથી તેઓ જોઈ શકે છે કે એક તત્ત્વ દર્શન એક કાળમાં જે રૂપે હોય છે તેજ રૂપમાં માત્ર પોશાક બદલાવીને બીજા કાળમાં વિશ્વના નાટ્ય મંડપમાં હાજર થાય છે. તથા એક દેશમાં, તે દેશની પરિસ્થિતી, સંયોગો, નિયામક-લાવનાઓ આદિ વડે વિશિષ્ટ બનીને અમુક સ્વરૂપમાં પ્રતિત થતું તત્ત્વ દર્શન, બીજા દેશમાં તે દેશના સંયોગો, રિવાજો આદિ વડે સંસ્કાર પામેલા આકારમાં નજરે પડે છે. અર્થાત ત-

૧૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

ત્વમાં વાસ્તવ લેદ ન હોવા છતાં આપણા માનસ-ચક્ષુને તે જુદાજ પ્રકારના તાત્વિક મૂલ્યવાળું જણાય છે. ઈશ્વરી નિયમ કહો કે કુદરતી કાયદો કહો. પરંતુ તેમાં એવું જણાય છે. બધું સ્થૂળ સૂક્ષ્મ અનિત્ય હોવા છતાં તે ચૂળ ઉપાદાનરૂપે એકજ છે અને તે જુદા જુદા કાળમાં જુદો જુદો આકાર ધારણ કરીને હૃદયને નવીનતાની છાપ અર્પે છે. ભાવનાના ઇતિહાસની ફીલ્મ (film) તત્વતઃ એકજ પ્રકારના ચિત્રો પોતાની સામેના પટ ઉપર નાંખ્યા કરતી જણાય છે. મનુષ્ય હૃદયને એકનો એક લેખાશ અને એકનું એક રૂપ ગમતું નથી, તેથી તેની તે વસ્તુ અગર તે સ્થૂળ હો કે સૂક્ષ્મ હો, -જડપદાર્થરૂપે હો કે ભાવનારૂપે હો, -નવા નવા વેશ ધારણ કરીને જન મનનું રંજન કરે છે. Sirmonier Williams નામનો સમર્થ પંડિત એક સ્થાને ટીકજ લખે છે કે—Hindus were Spinozites more than two thousand years before the existence of spinoza; and Darwinians many centuries before Darwin; and Evolutionists many centuries before the doctrine of Evolution had been accepted by the scientists of our time and before any world like evolution existed in any language of the world.” અર્થાતઃ—સ્પીનોઝાના અસ્તિત્વ પહેલાં બે હજાર વર્ષ પૂર્વે હિંદુઓ સ્પીનોઝાના મતાનુયાયી હતા, અને ડાર્વીનના પૂર્વે અનેક શતક પહેલાં ડાર્વીનના મતાવલંબીઓ હતા, અને વર્તમાન કાળના વૈજ્ઞાનિકોએ ક્રમિક વિકાસનો સિદ્ધાંત સ્વીકાર્યો તથા દુનીયાની કોઈપણ ભાષામાં “ ક્રમિક વિકાસ ” ને સુચવનારો કોઈપણ શબ્દ ઉત્પન્ન થયો તે પહેલાં પણ ઘણા સૈદ્ધાંતો પૂર્વે તેઓ ક્રમિક વિકાસવાદીઓ હતા. Professor Davies પણ એજ ભાવને અસિબ્યક્ત કરતા સાંખ્યદર્શન સંગ્રહે એક સ્થાને જણાવે છે કે “ In this Aspect the human intellect has gone over the same ground that it has occupied more than two thousand years ago ” અર્થાતઃ—“ આ વિષયમાં (સાંખ્ય તત્વ સંગ્રહે) બે હજાર વર્ષ પૂર્વે મનુષ્ય બુદ્ધિ જે સ્થાન ઉપર હતી તેજ સ્થાન ઉપર તેણે ભ્રમણ કર્યાં કર્યું છે.

આ પ્રમાણે મનુષ્યની જ્ઞાન દૃષ્ટિ જે જે સ્થાનમાં પડે છે ત્યાં ત્યાં તે જોઈ શકે કે આ બધુંજ અનિત્ય, અચળ, ક્ષણસ્થાયી, પલક પલકમાં નવો પરિવેશ ધારણ કરતું, અસત્ય, માયીક, પ્રાપંચીક, અને નદીના પુરની પેઠે ઝડપથી વહી જતું છે. પરંતુ આ સત્યને બીજી બાબુ પણ છે એ ભૂલવું જોઈતું નથી. આ બધું નાશ પામવાના સ્વભાવવાળું છે, આપણે પોતે પણ એક વખતે કુચ્છ કરી જવાના છીએ, આપણા સગા, બહાલા, મિત્ર, પરિવાર, સ્ત્રી, પુત્ર, બંધુ, બહેન આદિ સર્વે પંખીના મેળા પેઠે ક્ષણભર ભેગા થયા છીએ અને બીજી ક્ષણે સૌ સૌના માર્ગે

અનિત્યત્વ.

૧૧૫

વૈરાગ્ય જવાના છીએ, આ બધો જોલ પલક સ્થાયી છે. બીજી પલકે તે નહીં હોય, એવી ભાવના તમને ગ્રહણ કરાવીને શું અમારો ઇરાદો એવો છે કે તમને સંસારથી વિમુક્ત, બેદરકાર, ઉદાસીન, પ્રેમહીન, શુષ્ક-હૃદયના, હૃદય-ભગ્ન બનાવવા ? અમારે કહેવું જોઈએ કે ઘણાખરા દર્શનોએ સત્યની એકજ બાબત જાણીને જવલંત દર્શન કરાવીને ઉપરોક્ત અનિષ્ટ પરિણામ આણ્યું છે, અને ઘણા મનુષ્યોએ એટલાજ સત્ય ખંડ ઉપર દૃષ્ટિ સ્થાપીને, તેને અખિલ સત્ય માની લઈ પોતાના જીવનને દુઃખમય, નિર્વેદમય, કલેશપૂર્ણ, સુખ કે આનંદના એક પણ અંશ વિનાનું બનાવી મુક્યું છે. આવું જીવન એ વાસ્તવ મનુષ્ય જીવનની ભયાનક વિકૃતિ શિત્રાય અન્ય કશુંજ નથી. સ્મશાનવાસી અઘોરી માણસની જોપરીના હાર પેરવાવાળા રક્તથી ખરડાએલા નર પિશાચો પણ પોતાની મઢીન ક્રોધાઓ અને આચારો વૈરાગ્યના સુંદર નામ તળે ચલાવે છે, છતાં કયો બુદ્ધિમાન તે ક્રોધા અને આચારોને વૈરાગ્યની ભાવનાનું સ્વાભાવિક પરિણામ લેખી શકશે ? એમ બનવું એ વૈરાગ્યની દીવ્ય ભાવનાની ભિષણ વિકૃતિ છે તેજ પ્રકારે અનિત્ય ભાવનામાંથી ફેલીત થતા ભવ્ય સત્યની એકજ બાબત ઉપર દૃષ્ટિ કરાવીને, તે એક બાબતને સર્વ બાબત માની લઈ ઘણા મનુષ્યોએ પોતાના અંતઃકરણોને ભ્રાંન્તિઓ, બંદેશો, અને અણુસમજોથી ભરી દીધું છે. જગતમાં બધું ક્ષણિક છે, તેથી તેઓનું મન ખીન્ન, શોકાતુર અને દુઃખથી ઉભરાતુ રહે છે. તેમના યજ્ઞો ઉપર નિર્વેદ અને નિરાશાના, શોક, બ્લાની, બેદ, અને કલેશમયતાના કાળા ચરમા નિરંતર ચઢેલાજ રહે છે. તેમના હૃદયની આંખોમાંથી નિરંતર ચાંદાના આંસુ વહતા હોય છે, અને અંતરના પ્રતિબંબનીરૂપ તેમના બાહ્ય દેખાવમાં પણ તેવોજ શોકાત્પાદક પરિચય આપણને મળે છે. તેઓ જ્યાં ત્યાં અનિત્યતાનું બહાર નામું ફેરવી લોકોના મનને ઢીલા, નમળા અને પોચા બનાવે છે. “ભાઈઓ બધાને મરી જવું છે. કોઈ આવે તો કોઈ કાલે” એવા એવા વાક્યો વિવિધ વચન-ભાંગીથી ઉચ્ચારીને તેઓ સત્યનો (!) ફેલાવો કરવાનું અભિમાન વેંદારે છે, અને અધિક બેદની વાત તો એ છે કે અધુરા જ્ઞાનવાળા આવા વાક્યોને દહેકાવી દહેકાવીને બોલનારાઓને લોકો ધાર્મિક, અધ્યાત્મી, ભગવતી, આદિ મિષ્ટ નામોથી ઓળખે છે.

એક લેખકે બરોબર કહ્યું કે “અધુરું જ્ઞાન એ બહુ ભયંકર વસ્તુ છે.” જ્ઞાનના પ્રદેશમાં એ સત્યનો પરિચય અમને પગલે પગલે મળતો રહે છે. બધું અનિત્ય છે, માટે નિરાશ થઈ જ્યાં ત્યાંથી દુઃખે દીવસ વીતાવવાનો ઉપદેશ એ અનિત્ય ભાવનાના સત્યનું એકતરફી અને ખંડદર્શન છે. તે અખિલ સત્યરૂપી દાલની એકજ બાબતનો ઉપદેશ છે. આ બધા વહી જતા અનંત પુરમાં શું કશું જ સ્થાયી નથી ? છે. અનિત્યની પછવાડે એક પરમ, નિત્ય, શાશ્વત, નિશ્ચય તત્ત્વ છે; પરંતુ એ તત્ત્વ તમે ક્યારે જોઈ કે અનુભવી શકો ? જે કાંઈ અનિત્ય છે,

૧૧૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અશાશ્વત છે, અચવાન છે, તેને તેવા રૂપે તમે જોઈ શકો ત્યારેજ તેની પછવાડે રહેલું પરમ સ્થાયી તત્વ તમને અવગત થઈ શકે તેમ છે અને તેટલાજ કારણથી શાસ્ત્રકારોએ એ અનિત્યતાની જ્વલંત છાપ તમારા હૃદય ઉપર પાડવા પ્રયત્ન કર્યો છે પરંતુ એટલીજ છાપ હૃદયમાં મેળવવી એવી કશોજ લાભ નથી. તે છાપની સાથે તેની સહગામી તત્વભાવના ઉપલબ્ધ થાય તોજ તે અનિત્યતાની ભાવનાની પ્રાપ્તિ સાર્થક અને સફળ ગણાવા યોગ્ય છે. જેમ શરીરે શુદ્ધ બનવાને માટે પ્રથમ સાબુ લગાડવાની જરૂર છે, પરંતુ એકલો સાબુ થોળીને સંતોષ માનવો એથી કાંઈ વળતું નથી, પરંતુ તેનું સહગામી કાર્ય-પાણીથી તે સાબુના શીણને સાફ કરવું જરૂરનું છે, તેમ અનિત્ય ભાવનાની ઉપલબ્ધી સાથે તેની પછવાડે આવવી જોઈતી ન્યાયાનુસારી ભાવના ન હોય તો એટલી અનિત્ય ભાવના ઉલટી અસર ઉપજાવે છે. અનિત્યની પછવાડે નિત્ય તત્વ શું છે, જેને જૈન શાસ્ત્રકાર નિશ્ચય (unchangeable) શાશ્વત (eternal) પરમ (Great) તત્વ કહે છે તે શું છે તેની ભાવના પ્રાપ્ત કરવી એ અનિત્ય ભાવનાની સિદ્ધિનું સ્વાભાવિક ફળ છે. આજે આપણે અનિત્ય ભાવના આપણી સાંપ્રદાયીક પદ્ધતિને અનુસરીને હરશેજ ભાવતા રહીએ છીએ, પરંતુ તેની પછવાડે તેના કુદરતી પરિણામરૂપે આવવી જોઈતી આ પરમ તત્વની ભાવના ઉપર ભાગ્યેજ કોઈની દૃષ્ટિ નાંચ છે. ખરી રીતે અનિત્ય ભાવનાનું વિધાન શાસ્ત્રકારોએ એટલાજ માટે નિર્મીત કરેલું છે કે તે સિદ્ધ થયા પછી નિત્ય ભાવનાની ઉપલબ્ધી સરળ થાય, આ તત્વનો વિચાર આપણે હવે પછી કરીશું.

અધ્યાયી.

એક માયીન જૈનમુનિનું ઉચ્ચ વ્યાપ્તિ જીવન.

એક મહાત્મા લખે છે કે,—

“ तद्वर्तनं वर्तनमेव सौम्यं न येन भाविन्यनु तप्य ते मनः ।

वृत्तं तु यद् भाविनि वर्तने च सहायकं जायतिदं यथा स्यात् ” ?

“ તેનું નામ ઉચ્ચ વર્તન છે કે જે વર્તનને લઈને વર્તનાર મનુષ્યના મનને પશ્ચાત્તાપ ન થાય અને એવું વર્તન કરેલું હોવું જોઈએ કે, જેથી ભવિષ્યના વર્તનને તે વર્તન સહાયભૂત અને જાગ્રતિ આપનાર થાય. ” આ કહેવાનો આશય એવો છે કે, મનુષ્યે જગતમાં એવી રીતે વર્તવું જોઈએ કે, જેથી તેને ભવિષ્ય-કાળમાં પોતાના ભૂતકાળના વર્તન માટે પશ્ચાત્તાપ ન થાય અને તેનું ભૂતકાળનું વર્તન ભવિષ્યકાળના વર્તનને સહાયભૂત અને જાગ્રતિદાયક થાય.

આવા ઉચ્ચ જીવનને ધારણ કરનારા અનેક આત્માઓના ચરિત્રો જૈન ઇતિ-

એક પ્રાચીન જૈન મુનિનું ઉચ્ચ ચારિત્રજીવન.

૨૧૭

હાસમાં ભરપૂર છે, અતિ પ્રાચીનકાળની વાત છોડી દઈએ પણ પાછળથી અર્વાચીન સમયમાં પણ કેટલાએક જૈન મહાત્માઓ ઉચ્ચ જીવનતા દષ્ટાંત રૂપ પ્રગટ થયેલા છે. જેઓના જીવનમાંથી ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ, પૂર્ણમાં પૂર્ણ અને વિશાળમાં વિશાળ જીવનનો અનુભવ કરવાના શિક્ષણો મળી શકે છે. જે શિક્ષણો ધર્મ અને વ્યવહારમાં શારીરિક, માનસિક અને આધ્યાત્મિક ગળતા ઉત્તેજક બને છે.

પ્રત્યેક જૈન કે જે પોતાના 'પૂર્વજોના ઉજ્જવળ અને યશસ્વી નામ બાણી શકે તેવો હોય તેના શ્રવણ માર્ગે દેવદ્વીગણી ક્રમા ક્રમગુનું પવિત્ર નામ આવ્યું હશે. એ મહાત્માના ઇતિહાસ ઉપરથી તેમના ઉચ્ચ ચારિત્ર જીવનના અનેક પ્રસંગો વાંચીને મનન કરતા જેવાં છે. મહાત્મા દેવદ્વીગણી ક્ષપાશ્રમણ શ્રી મહાવીર પ્રભુના નિર્વાણ પછી એક હજાર વર્ષે થયા હતા. તેઓ વિક્રમના છઠા સૈકામાં ભારતભૂમિ પર વિહાર કરતા કરતા સૌરાષ્ટ્ર દેશના વઢવાણીપુરમાં આવ્યા હતા. જૈન ઇતિહાસ એટલે સુધી કહે છે કે, જૈન સિદ્ધાંતોને પ્રથમ પુસ્તકારૂઢ કરનારા તે મહાત્મા હતા. તેમની સંનાર્જીત્તમાં ઉપકાર મત્રનો ધ્વનિ સદા થયા કરતો હતો. તે મહાત્મા જૈન સમાજની અને દેશની ધાર્મિક ઉન્નતિના કારણો યોગી તેને પ્રસાર કરવાના કાર્યને પૂર્ણ તન મનથી પોતાના ચારિત્ર જીવનનું લક્ષ્ય બનાવનારા અને સંઘ સેવાના વિશાળ ક્ષેત્રમાં જીવન સમર્પિત કરનારા હતા. આવા મહાત્મા મુનિઓનીજ સાંપ્રત કાળે જૈન પ્રજાને વધારે અગત્ય છે.

મહાત્મા દેવદ્વીગણી ક્ષપાશ્રમણની દેશનાશક્તિ અદ્ભુત અને આકર્ષક હતી. તે સાથે તે વૈરાગ્ય ભાવનાના તીવ્ર વેગને ધરનારી હતી, તેઓ લોભ તરફ ઘણો તિરસ્કાર દર્શાવતા અને ઔદાર્યનું ઉચ્ચ શિક્ષણ આપતા હતા. આજીવિકાના યોગ્ય સાધનોની છતી નીરસો તૃપ્તિરૂપી મહાનદીમાં તણાયા કરનારા લુપ્થ જનોને સ્તબ્ધ કરી નાંખે એવા અનેક શુભ, અદ્ભુત, ત્યાગવૃત્તિ, શ્રમ તથા પ્રભાવને દર્શાવી શકે તેવા મહાન્ અસરકારક દષ્ટાંતો આપી તે મહાત્મા શ્રોતાવર્ગના હૃદયની અંદર ઔદાર્યની અદ્ભુત ભાવના અગ્રત કરતા હતા.

મહાત્મા દેવદ્વીગણીની સંસારાવસ્થાની વાર્તાઓમાંથી પણ તેમના ભવિષ્યના ચારિત્રજીવનનું ઉત્તમ ચિત્ર દૃષ્ટિએ પડે છે. તે મહાત્માને ઉછરતી વયમાંથીજ ઉચ્ચ પ્રકારનું શિક્ષણ તથા પ્રેમમય ધર્મશ્રદ્ધા પ્રાપ્ત થયેલ હતા. તેમની વયની વૃદ્ધિ સાથે તેમનામાં વિદ્યતા, ધર્મશીલતા, અત્યંત પવિત્ર આચરણ, પરોપકાર વૃત્તિ, સમાજ હિતની ઉત્કટ ઇચ્છા તથા ધર્મપરાયણતા વિશેષ વૃદ્ધિ પામતા હતા.

તે મહાત્માના ચારિત્ર જીવનનો આરંભ ઘણો ચમત્કારી હતો. તે મહાત્માએ લોકહિતચાર્ય પાસે દીક્ષા લીધી હતી, તેમની દીક્ષાનો મહોત્સવ સૌરાષ્ટ્રભૂમિ ઉપર થયો હતો. તે સમયે તે મહાત્માએ શુરની આજ્ઞાથી ઘણી વિદ્યતા ભરેલો ઉપદેશ આપ્યો હતો અને તેની અંદર સાધુ જીવનના ઉપયોગ વિષે ઘણું સાફ વિવેચન

કર્તું હતું. એ તેમની આરંભનીજ ઉપદેશ વાણીએ શ્રોતા લોકોના અંતઃકરણમાં કૃતજ્ઞતા, પ્રેમ અને વિશ્વાસની વૃદ્ધિ કરી હતી. બુદ્ધિનું સામર્થ્ય તથા મનની ઉચ્ચતા કેવી રીતે વધે? અને પરોપકાર તથા શાંતિનું શિક્ષણ કેવી રીતે સંપાદન થઈ શકે? એ વિષે તે મહાત્માનાં વિચારો ચારિત્રના આઘ સમયથીજ પ્રવર્તેલા હતા. મનુષ્યના જીવિતનો હેતુ, મનુષ્યની ધાર્મિક ઉન્નતિ કરવી એજ છે. જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરીને તેની સહાયતાથી પોતાનાથી બીજા શકે તેટલાં માણસોનું કલ્યાણ કરવું જોઈએ, આવી તે મહાત્માની દૃઢ માન્યતા હતી. આ માન્યતાના મહાત્મ્યથી તે મહાત્માએ પોતાના ચારિત્રની ઉચ્ચતામાં અને આ અસ્થિર સ્થળ જીવન કરતાં અનંત ગુણ ઉચ્ચ એવા પરજીવનની સિદ્ધિને અર્થ પોતાના નિર્ણય જીવનને વિશુદ્ધ અને જનસમાજને ઘણું ઉપયોગી બનાવ્યું હતું.

મહાત્મા દેવદૂતીગણીના ચારિત્ર જીવન ઉપરથી સાંપ્રતકાલે ચારિત્રજીવનમાં કેવી સુધારણાઓ કરવાની આવશ્યકતા છે, તેનું વિવેચન આ સ્થલે અપ્રાસંગિક નહીં લાગે.

પંચેન્દ્રિય જીવોમાં મનુષ્યત્વ એ સર્વોત્તમ વસ્તુ છે તેવા મનુષ્યત્વનું પરમ લક્ષ્ય પરમાત્મતત્વ સાથે સંબંધમાં આવવાનું છે. એ પરમાત્મતત્વનો યોગ જ્ઞાનના યોગથી થાય છે. આ જગતના મહાન પુરુષોએ જ્ઞાનના દિવ્ય પ્રભાવથી જ જગદુદ્ધારક બન્યા છે, જ્ઞાનપ્રાપ્તિનો પરમ લાભ જગદુદ્ધારક બનવામાં જ ચરિતાર્થ થાય છે. જૈન ધર્મના મહાત્માઓ જે જગદુદ્ધારક બન્યા છે, અને બને છે, તેઓ પોતાને જે સ્વભાવસિદ્ધ દિવ્ય હક્ક પ્રાપ્ત થયેલ, તેનો સદુપયોગ કરવાની પુર્ણ વૃત્તિવાળા હોય છે, તેથી જ તેઓ મનુષ્ય જીવનની બીજી વસ્તુઓ અને ઘણી ઉમદા અને વિજયી યોજનાઓ મેળવી શકતા હતા. તેમની આંતરિક તથા આધ્યાત્મિક વિચાર શક્તિઓ જેમ જેમ વિકાસ પામતી તેમ તેમ તેમનાથી જનકલ્યાણના સાધનો વિશેષપણે સ્ફુરી આવતા હતા.

મહાત્મા દેવદૂતીગણીએ જ્યારે જૈન સિદ્ધાંતોને પુસ્તકારૂઢ કરવાનો નિશ્ચય કર્યો, ત્યારે તેમણે પોતાના શિષ્યોને જણાવ્યું હતું કે, “પ્રિય શિષ્યો, શ્રીમહાવીર પ્રભુએ પોતાના પરિવારને ચારિત્રનો જે દિવ્ય હક્ક આપેલો છે, તે આ જગતના ઉદ્ધારને માટે આપેલો છે. આપણા ચરિત્રનું આંતરસ્વરૂપ શું છે? તેના આપણે વિચાર કરવાનો છે. આપણાં પરમહાત્મોનું પાણુ આંતર સ્વરૂપ આગામી મનોવૃત્તિમાં દૃઢ કરવાનું છે. આ સંસારરૂપ ઉછળતા મહાસાગરમાંથી એકાએક આતાં પ્રાણીઓને બચાવી લેવા માટે જે જે સાધનો જોઈએ, તે તે સાધનો આપણે આપણા ચારિત્રજીવનમાંથી મેળવવાના છે. ભગવાન વીર પ્રભુએ જાજિતજીવનના સચુલ ભુવનમાંથી આપણને સૂક્ષ્મ ભુવનમાં સ્થાપિત કર્યા છે. આ ભુવનમાં રહીને આપણે અ-

એક પ્રાચીન જૈન મુનિનું ઉચ્ચ ચારિત્રજીવન.

૧૧૯

વર્ણનીય પ્રભાવ અને મહત્તા પ્રાપ્ત કરવાની છે. જોકે આપણા જીવનનું લક્ષ્યબિંદુ આધ્યાત્મિક જીવન છે, તથાપિ આપણે તે હદે પહોંચ્યા પહેલા જનકક્રિયાણુના અનેક માર્ગો ઉઘાડવાના છે. તે માર્ગો ઉઘાડતાં પહેલા આપણે ઘણી જ સાવધાની રાખવી જોઈએ. જો તેમાં આપણી ભુલ થઈ જાય અને આપણાથી કોઈ ઉન્માર્ગનું દ્વાર ઉઘાડી દેવાય તો પછી જનસમાજ પણ ઉન્માર્ગગામી બની જાય અને તેથી આપણે આપણા ચારિત્ર જીવનની અંદર દોષભાજન થઈ જઈએ. આપણા મહાન્ તીર્થંકરોએ સ્થાપેલા ચારિત્રના નિયમો જનસમાજના ક્રિયાણુના હેતુને અવલંબીને રહેલા છે. એ હેતુ જો આપણે શુદ્ધ રાખવો હોય તો કોઈ જાતના સ્વાર્થની સાથે સંબંધ રાખવો નહિ. સ્વાર્થનું ઝેરી વિષ આપણા ચારિત્રજીવનને વિષમય બનાવી દે છે. માનવ પ્રાણીના સર્વ અપરાધ, દોષ અને પાપનું મૂલ સ્વાર્થ છે અને સર્વ સ્વાર્થનું મૂલ અજ્ઞાન છે. મનુષ્યના આત્મામાં કાંઈ દુર્ગુણ અથવા દુર્ગુણને સ્વભાવ રહેલો નથી, પરંતુ અજ્ઞાન જ સર્વ દુર્ગુણોની ખાણ છે, માટે જે જે મનુષ્ય આપણા સંબંધમાં આવે તેનામાં રહેલા સ્વાભાવિક ઉચ્ચ ગુણોને જોતાં રહી, તે ગુણોને ઉપદેશ દ્વારા પ્રોત્સાહન આપવું, એજ આપણો મુનિધર્મ છે. અને એ ધર્મ સમ્યક્ત્વના પરમ તત્ત્વને બદલતી આપનારો છે.

મહાત્મા દેવદૂતગણીના આ ઉદ્ગારો ચારિત્ર જીવનની ઉચ્ચતાને કેવા પ્રતિ-પાદન કરનારા છે? અને જગતના ક્રિયાણુ માર્ગને ઉન્નતિપર લાવવાને કેવા ઉપ-યોગી છે? તેનો ખ્યાલ વાચકોના હૃદયપર આવ્યો હશે. પ્રાચીન મહાત્મા મુનિ-ઓના હૃદયમાં એવીજ લાવનાઓ ઉદ્ભવતી હતી. જગતના જીવોનો ઉદ્ધાર કરતા માટેની તેઓની પ્રવૃત્તિ અસાધારણ હતી, કારણ કે, તેમનામાં નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ હતો. નિઃસ્વાર્થપ્રેમ એ માનવજીવનની ચાવી છે, અને તેનામાંજ આખા વિશ્વને હલાવવાનું સામર્થ્ય રહેલું છે. તેટલાજ માટે જૈન મહાત્માઓ સર્વ તરફ નિઃસ્વાર્થ પ્રેમના વિચારો કરતા અને તેવીજ લાવનાઓ લાવતા હતા. જો નિઃસ્વાર્થ પ્રેમનો પ્રકાશ હૃદયમાં પડ્યો હોય તો જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રમાં તે દિવ્ય ચેતન અર્પે છે, વદનને વિકાશિત બનાવે છે, ઉપદેશના ધ્વનિને બદલાવ કરે છે, અને તેવા પ્રેમીને દરેક રીતે વધારે ને વધારે આકર્ષક બનાવે છે. જ્યાં નિઃસ્વાર્થ પ્રેમનું અજવાળું થયું નથી, ત્યાં પ્રતિકૂલ વિચારો પ્રગટે છે, વિરોધની લાગણીઓ ઉસ્કેરાય છે, અને દ્વેષ, ક્રોધ, અશુભચિંતન, તિરસ્કાર અને નિંદાના આવેશો ઉભરાય છે, એ ઝેરી અને નાશકારક અસર પ્રગટવાથી સમ્યક્ત્વનો દીપક ખુઝાઈ જાય છે, જ્ઞાનનો પ્રકાશ અંખો થઈ જાય છે, દર્શનનો વિકાશ વિલખો થઈ જાય છે અને ચારિત્રનો ચળકાટ નિસ્તેજ થઈ જાય છે.

લગવાન તીર્થંકરોએ જે જૈનધર્મની પ્રજ્વળા જીવદયાના પાયા ઉપર રચી છે, તે જીવદયાનું પૂર્ણ સ્વરૂપ નિઃસ્વાર્થ પ્રેમની સાથે જોડી દીધું

૧૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

છે. નિઃસ્વાર્થ પ્રેમમાં જ જૈનધર્મનું રહસ્ય સમાયેલું છે. એ નિઃસ્વાર્થ પ્રેમના પ્રભાવથી જગતમાં અનેક પ્રેમાળ હૃદયો, ધર્મવીર આત્માઓ, અને પવિત્ર તથા સત્યવાદી પુરૂષો થઈ ગયા છે. તેમણે મુનિઓમાં, ઉદાર ગૃહસ્થોમાં અને સંતજનોમાં ઉચ્ચમાં ઉચ્ચ ભાવનાઓ આપી છે. વીર પરમાત્માએ પોતાના ગણધરોને વિચરતી વખતે એજ શીખામણ આપી છે કે, તમે નિઃસ્વાર્થ પ્રેમના ભક્ત બનજો. દયા, વિનય અને દાક્ષિણ્યતા રાખવી એ તમારી અનિવાર્ય અને અત્યંત પવિત્ર ફરજ સમજજો. જગતના જીવો તરફ સહાનુભૂતિ અને નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ દર્શાવવામાંજ તમારા ચારિત્રનો ઉપયોગ છે. તમે નિઃસ્વાર્થ પ્રેમની મધુરતાથી અને દયા ભરતી દૃષ્ટિથી સર્વને નીહાળજો. ” આ વીરવાણીની ઉદ્દેશણ કેવી ઉચ્ચ અને ઉપકારિણી છે ? સાંપ્રતકાળે તે મહાવાક્યોનું વિસ્મરણ થઈ ગયું છે. નિઃસ્વાર્થ પ્રેમનું વિશાળ ક્ષેત્ર સુકાઈ ગયું છે. સંકુચિતપણું અને અભિમાનીપણું દેખાતા મનની ઉદારતા અને ગળ ઓછા થતા જાય છે. અને કેટલીક વખત સ્વાર્થી રાગ, આત્મ પોષણ, અંગત લાભના વિચારો અને મિથ્યા અભિમાનના આવેશો જોવામાં આવે છે.

આ સમયે જો દેવઢૂંગણી જેવા પ્રાચીન મહાત્માઓ અંતરીક્ષ માર્ગમાંથી અવલોકે તો તેમના હૃદયને કેટલો શોક ઉત્પન્ન થાય ! જે પૂર્વજોએ પોતાના દિવ્ય જ્ઞાનના અખૂટ સમુદ્રની છેજો ઉછાળી જગતના અનેક જીવોને ઉદ્ધાર કર્યો છે, અને પોતાની ઉપકાર વૃત્તિરૂપ કલ્પલતાની શીતળ છાયા પ્રસારી અનેક દુઃખી આત્માઓને શાંતિ આપી છે, તે પૂર્વજોના વખતની સ્થિતિ સાથે અર્વાચીન સ્થિતિનું અવલોકન કરતાં વર્તમાન કાળની કેટલીક શીથીલતાવાળી સ્થિતિ પ્રવર્તતી જોઈ તેઓને ભારે ખેદ ઉત્પન્ન થાય, તેમાં શું આશ્ચર્ય !

મહાત્મા દેવઢૂંગણીના ગુરૂ લોહિત્યાચાર્ય પોતાના પ્રતિભાશાળી શિષ્યોને અંતિમ સમયે કહ્યું કે, વર્તમાનકાળની આપણી ભાવનાઓ ભવિષ્યકાળમાં ટકી રહેવાની મને શંકા છે. મારા પ્રિય શિષ્ય દેવઢૂંગણીએ જૈન સિદ્ધાન્તોને પુસ્તકાંકુ કરી ભવિષ્યની પ્રજાને મહાન ઉપકાર કર્યો છે. તથાપિ એ ઉપકારનો પ્રભાવ ભવિષ્યકાળે ઝાંખો પડી જશે. સાંપ્રતકાળે ઘણાંઓ માનસિક અભિમાનને લીધે પોતાના અંગત વિચારોમાં અને સ્વાર્થવૃત્તિના આવેશમાં એ વાત ભુલી જાય છે. તેઓએ મહાત્મા દેવઢૂંગણીના વિચારોનું મનન કરવું જોઈએ. એવા વિચારોનું મનન જ્યારે કરવામાં આવશે, ત્યારે ચારિત્ર જીવનની ઉજવળતા વધારે ઉત્કર્ષ ભરેલી થશે. સર્વજ્ઞ અને વીતરાગ પ્રભુના પ્રરૂપેલા નિયમો અને શક્તિઓનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી તેનો યથાર્થ ઉપયોગ કરવામાં આવે તો સાંપ્રતકાળનો અધઃપાત દૂર થઈ જાય અને જૈન સમાજ ઉન્નતિના શિખરનું દર્શન કરી શકે.

એક પ્રાચીન જૈન મુનિનું ઉચ્ચ ચારિત્રજીવન.

૧૨૧

વર્તમાનકાળે પણ આપણે નિરાશ થવાનું નથી. મહાત્મા દેવદૂતીગણીનો પરિવાર હજી પ્રચલિત છે. ચારિત્રજીવનનો માર્ગ હજી તદ્દન વિદ્યુત્તથ્યેતો નથી. જેમ જેમ આપણને આપણા પોતાના સ્વરૂપનું જ્ઞાન થશે, અને આપણી આત્મિક પ્રયત્નશક્તિઓનો ખ્યાલ આવશે, તેમ તેમ વર્તમાનકાળે હાનિ કરનારા, દોષજનક સંસ્કારો પણ ઘટવાજ માંડશે અને આપણને આપણા આત્મસ્વરૂપનો પૂર્ણ અનુભવ થતાં તે સર્વ દૂષિત સંસ્કારો સમૂહા પણ નાશ પામી જશે.

મહા પ્રભાવશાળી મહાત્મા દેવદૂતીગણી પોતાની આત્મિક શક્તિને આપણાં સિદ્ધાંત ગ્રંથોમાં રેડી ગયા છે. અને તેની અંદર પોતાના ઉચ્ચ વિચારોનું સમર્થન સ્થાપી ગયા છે, તેનું શ્રદ્ધાથી વાંચન અને મનન કરવામાં આવે તો તેમાંથી એવું તત્ત્વ મળે કે શુદ્ધસ્થ અને ચારિત્ર જીવન વધારે વિશાળ, મધુર, સુંદર અને પરિપૂર્ણ બને, ઉચ્ચ જીવનનું જ્ઞાન પ્રાપ્ત કરી શકાય અને તે સાથે ઉચ્ચ શક્તિઓ અને ઉચ્ચ આનંદ પ્રાપ્ત થાય.

મહાત્મા દેવદૂતીગણીનો સમય જૈનધર્મની જાહેરાતલાલીને દર્શાવનારો હતો. તે સમયે જૈન ચતુર્વિધ સંઘની અંદર સર્વોત્કૃષ્ટ પ્રેરણાઓ પ્રવર્તતી હતી. લોકોના હૃદય મંદિરોમાં જ્ઞાન, દર્શન અને ચારિત્રના દિવ્ય દીપક પ્રદીપ્ત થયેલા હતા. ઉદાત્ત ઉદ્દેશ અને ઉંડી લાગણીઓના પ્રવાહો વહેતા હતા. અવર્ણુનિય માનસ સૌંદર્ય, જ્વલંત શક્તિ અને હૃદયસ્પર્શિતા ઉલ્લાસ જતા હતા. જેને માટે એક જૈન વિદ્વાન કવિ લખે છે કે—

“દેવદૂતીગણિનાં કાલે, દેવદ્વિગણિનો જનાઃ ।

જ્ઞાનસંપદિલાસાઢ્યાઃ પ્રભાવોલ્લાસશાલિનઃ ॥ ૧ ॥”

મહાત્મા દેવદૂતીગણિના સમયમાં લોકો દેવતાની સમૃદ્ધિવાળા, જ્ઞાનસંપત્તિના વિલાસી અને પ્રભાવના ઉલ્લાસથી શોભાયમાન હતા. ૧

મહાત્મા દેવદૂતીગણીની જેમ ચારિત્ર જીવનને ઉજ્જવળ બનાવનારા, ધર્મનો ઉદ્દોત કરનારા અને જૈન સમાજને ઉન્નતિને માર્ગ દોરનારા અનેક ચારિત્ર નાયકો પ્રગટ થશે ત્યારે જ નીચેનું પદ સર્વ જૈન સમાજ ઉચ્ચ સ્વરે ગાયા કરશે.

“વયં સાર્થક જન્માનો, વયં શ્રેયોઽવલંબિનઃ ।

નિરપેક્ષા વયં સર્વે, સન્તુષ્ટાઃ પૂર્ણકામિનઃ ॥ ૧ ॥

“અમારું જન્મ સાર્થક થયું છે, અમારું કલ્યાણ થઈ ચુક્યું છે, અમારે હવે કોઈ જાતની અપેક્ષા નથી, અમે સંતુષ્ટ છીએ અને અમારી સર્વ કામના પૂરી થઈ છે.” ૧

૧૨૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વર્તમાન સમાચાર.

વડોદરામાં શ્રી હંસવિજયજી ફી લાઇબ્રેરીની સ્થાપના.

શ્રીમદ્ પંન્યાસજી સંપત્તિવિજયજી મહારાજ તથા મુનિશ્રી કર્પુરવિજયજીના ઉપદેશથી ગયા આસો વદી ૧૩ ના રોજ ઉક્ત લાઇબ્રેરીની વડોદરાના શ્રી સંઘના તરફથી લહેરીપુરા માંડવી રોડના રસ્તા ઉપર શ્રી આદિનાથ મહારાજના દેરાસરના મુખ્ય ભાગમાં સ્થાપના કરવામાં આવી છે, તેને માટે ખાસ મેળાવડો કરવામાં આવ્યો હતો. ચતુર્વિધ સંઘ સમક્ષ પ્રથમ શ્રીમાન હંસ-વિજયજી મહારાજે લાઇબ્રેરીથી થતા લાભો વિશે વિવેચન કર્યા પાદ ઝવેરી લીલામાર્ગ ચયચંદની દરખાસ્ત અને ગાંધી ગુલાબચંદ કાળીદાસના અનુમોદન સાથે ઉપરોક્ત નામ સાથે તે ઉક્ત મહા-ત્માના પવિત્ર હસ્તે સ્થાપન કરવામાં આવ્યું હતું. આ લાઇબ્રેરી સાથે જે મહાત્માનું નામ જોડવામાં આવ્યું છે તે મહાત્માના હસ્તથી આવા અનેક સ્થળે આવા અનેક ઉપકારના કાર્યો થયાં છે. આ કામમાં પ્રેરણા કરનાર શ્રીમદ્ પંન્યાસ શ્રી સંપત્તિવિજયજી મહારાજ વગેરે તેમના શિષ્યોને ધન્યવાદ આપવા સાથે અમે અમારો આનંદ પ્રદર્શિત કરીએ છીએ. અને ભવિષ્યમાં તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ. આ સંસ્થામાં મુનિરાજ શ્રી કર્પુરવિજયજીએ તેમનું તમામ પુસ્તક અર્પણ કર્યું છે, તેથી તેમજ ઉક્ત મહાત્માની અપૂર્વ કૃપા વડે તે આગળ એક સારી લાઇબ્રેરી થશે એમ તેના ધારાધારણો અને અધારણ જોતાં અમોને માલુમ પડે છે, જેથી સર્વેને મદદ કરવા નમ્ર સુચના કરીએ છીએ.

સુધારો.

ગયા માશના અંકમાં પ્રથમ પેજ ઉપર આવેલી કવિતામાં તેના લેખક નીચે મુજબ સુધારો કરાવ્યો છે. લાઇન ૩ શોભે ને અદલે સુટે ૧૪ ટાળીજ ને અદલે ટારીજ ૧૫ નિરાવણી ને અદલે નિરાવણી ૧૬ ચારી ને અદલે ચાહી એ પ્રમાણે વાંચવું.

શ્રી સિદ્ધાચજી યાત્રા કરવા જતાં બંધુઓ તથા બેનોને નમ્ર સૂચના શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુલ-પાડીનાણા વિષે કંઈક.

શુમારે છ વર્ષથી શ્રી યશોજીજી પાડશાળા નામથી શ્રી સિદ્ધલેવમાં સ્થપાયેલી આ સંસ્થા ફટલાક વખતથી જે નિદ્રાવશ પડેલી હતી તે શુમારે માત્ર માશ થયા મુગ્ધતા શ્રીમાન ઉત્સાહપ્રેમી ધર્મ બંધુઓની એક વગતાળી ખાસ કમીટીના હસ્તક સોંપાયા પછી-આગ્યા પછી તેના ઉદ્ધાર થયો છે. સાથે નામ પણ તેને યોગ્ય અને સમાજને જેની જરૂરીયાત હતી તેવું આખી તેના ધારા-ધોરણ અને અધારણ ભવિષ્યમાં આ સંસ્થાની ઉન્નતિ થાય તેવા ધરી તે હાલમાં પ્રસિદ્ધીમાં મુક્યા છે જે ઉપરના માલમ પડે છે કે તેનું અધારણ અને ઉદ્દેશ કાર્ય પદ્ધતિ જેમ ઉચી છે તેમ તેમાં આવતા વિદ્યાર્થીઓ પણ તેના ઉદ્દેશમાં જણુવ્યા પ્રમાણે ભવિષ્યના વીરતરા અને કામને ઉપ-યોગી બનશે એમ તે જોતાં અમોને જણાય છે. આ સંસ્થાનો આયો આનંદદાયક ઉચ્ચ ફેરફાર થયો તે તેના કાર્યવાહકને આભારી છે. ગુરુકુલ જેવી સંસ્થાની જે જૈન કામમાં જરૂરીયાત હતી

વર્તમાન સમાચાર.

૧૨૩

તે ભવિષ્યમાં આ સંસ્થાથી કેટલેક અંશે પુરી પડશે એમ અમોને ખાતરી થાય છે. આ સંસ્થાની આર્થિક સ્થિતિ અત્યારે અસખર નહીં છતાં હાલમાં પચાસ વિદ્યાર્થી છે જેનો ખર્ચ માસિક રૂ. ૭૦૦) હાલ છે અને ભવિષ્યમાં ૨૦૦) વિદ્યાર્થીઓને રાખી વિદ્યાભ્યાસ પોષણ ધાર્મિક જ્ઞાન આપી અરેખરા જેનો બનાવવાનો પ્રયાસ આ સંસ્થાનો સ્તુતિપાત્ર છે જેથી અરેખરા સ્વામીવાત્સલ્યનો લાભ લેવા ઇચ્છતા કોઇ પણ જાતે બંધુ કે બહેનોએ ત્યાં યાત્રા કરવા જતાં આ સંસ્થાની મુલાકાત લઇ કાંઇ પણ યથાશક્તિ આર્થિક સહાય દ્રવ્ય-પૈસાની મદદ આપવાની અવસર જરૂર છે જેથી જેનોના આગકાના પોષણ સાથે કેળવણી જેવા કાર્યને પણ અરેખર મદદ આપવા જેવું બનશે અને અરેખર પુણ્ય હાંસલ થશે. આ સંસ્થા પાણીતાણામાં ગામથી દુર સ્ટેશન પાસે સારી હવાવાળી ખુલ્લી જગ્યામાં હોવાથી આગકાની તનદુરસ્તી સારી રહેશે, વળી આગકાની તનદુરસ્તી ઉપર પણ ધ્યાન આપવામાં આવે છે. જેથી ક્રમે ક્રમે થતાં અનેક સુધારાઓ બાળી અમોને આનંદ થાય છે.

આ સંસ્થાના ધારાધારણ, બંધારણ, ઉદ્દેશ, કાર્યવાહી બેતાં તે દરેક પ્રકારે મદદને પાત્ર છે અને કાર્યવાહક તથા કમીટીના મેમ્બરેશ્રીમાન અદસ્થો ઉત્સાહી અને લાગણીવાળા હોવાથી આ સંસ્થા દરેક પ્રકારે વિદ્યાસપાત્રને કાર્ય કરવાને માટે લાયક હોઇ કોઇ પણ શખ્સે મદદ આપવા ચુકવું નહીં.

હાલમાં રહેતા વિદ્યાર્થીઓ માંની વધારે સારી સગવડ માટે એક નવા મકાનની જરૂરીયાત જણાવી છે તો આપણામાં અનેક દાનવીર બંધુઓ છે તેઓએ આવું એક આશ્રય સ્થાન આ સંસ્થામાં રહેતા આપણા લઘુ બંધુઓ માટે બંધાવી અરે પુણ્ય પ્રાપ્ત કરવાનું છે, અથવા બીજા, પાંચમે જેની એક એક રકમ આપી લક્ષ્મીનું સાર્થક કરવાનું છે. તેના બંધારણમાં લાઇબ્રેરી માટેની કરેલી યોજના પણ યોગ્ય હોઇ તે માટે પણ કોઇ પણ પ્રકારની સહાય આપવાની જરૂર છે. છેવટે આ સંસ્થા અરેખરી રીતે મદદ ને લાયક હોઇ દરેક મુનિમહારાજને ઉપદેશ દાન અને જોગ બંધુઓએ તેની મુલાકાત લઇ દરેક પ્રકારની યથાશક્તિ મદદ આપવાની જરૂરીયાત છે એમ નમ્ર સુચના કરવા સાથે ભવિષ્યમાં તેની ઉન્નતિ ઇચ્છીએ છીએ.

એક શ્રીમાન નરરત્ન જૈન બંધુની મોટી સખાવત.

અમો ઘણા વખતથી કહેતા આવ્યા છીએ કે આપણામાં કચ્છી જૈન બંધુઓ જેમ વેપારમાં આગળ વધતા જાય છે તેમ ધાર્મિક સખાવતમાં પણ તેઓ આગળ વધે છે. માત્ર તે કોમ વતે કે કેળવણીમાં આગળ વધી નથી પરંતુ ધીમે ધીમે તે વધવાના પ્રયાસ કરવા સાથે કેળવણી જેવા ખાતાને મદદ આપવામાં પછાત નથી તેમ તો કહેવુંજ પડશે. અમે જેને માટે અત્યારે ઘખીએ છીએ તે શેઠ એનસીમાઇ બી.અશી જે. પી. છે. આ શ્રીમાન નરે પાણી-તાણા કચ્છી બોર્ડીંગને એક વખત રૂ. ૫૦) હમ્તર આપ્યા હતા. અને પોતાના જાતિ બંધુઓને શ્રી સિદ્ધાચળજીની યાત્રા કરાવવા સંઘ લગ્ન આવી એક મોટી રકમ ખર્ચી હતી પરંતુ તે સર્વને ગૌણ કરી દે તેવી હાલમાં શુમારે સવાથી દોઢત્રાખ રૂપિયાની રકમ પોતાના જાતિ બંધુઓ ઉદ્ધાર માટે તેમજ મુબંબતની જૈનધર્મની અનેક સંસ્થાઓને પણ સારી રકમની ભેટ કરી છે તે બાજુમાં આવતાં અમો તે શેઠ સાહેબને ધન્યવાદ આપવા સાથે અમો અત્રે આનંદ પ્રદર્શિત કરીએ છીએ.

તેમના તેવા ઉત્તમ કાર્ય માટે કચ્છી જૈન બંધુઓએ હાલમાં એક માન પત્ર આપ્યું છે પરંતુ આવા ઉદાર નર રત્નો તો સર્વત્ર જૈન કોમના માનપત્રને પણ લાયક છે. તેઓ ભવિષ્યમાં

૧૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વધારે લક્ષ્મીનું આવા ઉત્તમ કાર્યોમાં સાર્થક કરે એમ અંતઃકરણ પૂર્વક ઇચ્છીયે છીયે, અને મુઆરકબાદી આપીયે છીયે.

શ્રી જૈન એસોસીએસન ઓફ ઈન્ડીઆ મુંબઇએ શ્રીમાન હિંદી વજીરને આપેલું માનપત્ર.

હાલમાં નામદાર હિંદી વજીરસાહેબ આ દેશમાં પધારતાં તેમને તથા નામદાર વાઇસરાય સાહેબને ઉક્ત સંસ્થા તરફથી માનપત્ર તા. ૨૬-૧૨-૧૯૧૭ ના રોજ ગવર્નમેન્ટ હાઉસ મુંબઇમાં આપવામાં આવ્યું છે જેની નકલ નીચે મુજબ આપીયે છીયે.

To His Excellency The Right Hon'ble
FREDERIC JOHN NAPIER THESIGER

BARON CHELMSFORD,

P. C., G.M.S.I., G.C.M.G., G.M.I.E., &c.,

Viceroy and Governor general of India
and

To

The Right Hon'ble

EDWIN SAMUEL MONTAGU,

P.C., M.P.,

SECRETARY OF STATE FOR INDIA.

May it please Your Excellency,
Most Respected Sir,

WE, The President and representatives of the Jain Association of India, a Swetambar Body, beg to offer our most cordial welcome on behalf of our Community, and wish you, Sir, every success in the statesmanlike step you have taken, in coming here personally to deliberate with the various representative bodies and individuals that constitute the public opinion of India.

WE take this opportunity of requesting Your Excellency and you, Sir, to kindly convey to His Majesty the King Emperor our deep and abiding sense of loyalty to the Crown, as also our most heartfelt gratitude along with the other communities of India, for the declaration that the ultimate goal of the Policy of the British Rule in India is the grant of responsible Self-Government. We trust and pray that victory will soon crown the British Arms, and the British Empire will emerge from the struggle, stronger, more glorious, and firmly united as ever.

WE beg humbly to submit that we entirely support and approve the scheme of reforms suggested by the Indian National

પુસ્તક પહેાંચ..

૧૨૫

Congress and Mus'im League, as one to be carried out for the immediate requirements of the Constitution. We are however, confident that any scheme of constitutional reforms, that you devise after full and mature deliberation, will be so large and liberal as to make a substantial step forward towards meeting the growing aspirations of the people of this land, as also to so re-shape the constitution as to assure them speedy and secure advance along modern lines.

IN a country of varied population like ours the interests of the certain important minorities have to be safeguarded without introducing any possible discord in the unity of India. The Jain Community of India is by its faith a distinct entity, and, if important minorities are to have representation in the future electoral system, we humbly submit that the claims of the Jain Community, whose loyalty has been Proved unswerving, will be given a due weight and consideration.

PRAYING once again that the unprecedented step that you, Sir, as the Secretary of State for India, on the invitation of His Excellency the Viceroy, have taken, will prove a land-mark in the constitutional annals of this country.

We beg to remain,
Your Excellency's and Your
Most Ob-dient Servants,

જૈન કોમ આવી રીતે રાજકીય આગતમાં યોગ્ય રીતે ભાગ લે કે આવા રાજકીય મહાન પુરૂષના આવી રીતે સમાગમમાં આવે તે જૈન કોમ માટે એક ખુશી થવા જેવો પ્રસંગ છે.

પુસ્તક પહેાંચ.

અમેને અભિપ્રાય અર્થે મળેલાં નીચેનાં પુસ્તકો સાભાર સ્વીકારીએ છીએ.

૧ The Study of Jainism—(પ્રયોજક—લાલા કનુમલ એમ. એ. અને પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ આગ્રા.)

ઉપરોક્ત પુસ્તકની યોજના મુનિમહારાજ શ્રીમદ્ આત્મારામજી મહારાજના તત્વાદર્શ ગ્રંથપરથી કરેલી છે. માત્ર ચાર પ્રકરણોમાં જૈન ધર્મનું સ્વરૂપ અને સદસ્ય અંગ્રેજીમાં ઘણી ગસ-રકારક રીતે સમજાવવા ગ્રંથકારે પ્રયત્ન કર્યો છે. પ્રથમ પ્રકરણમાં નવ તત્વોનાં સ્વરૂપનું, દ્વિતીય પ્રકરણમાં અસ્થિત તિર્થંકરોના સ્વરૂપનું, ત્રીજા અને ચોથા પ્રકરણોનાં અનુક્રમે આદર્શ જૈન યોગી-સાધુ અને આદર્શ જૈન ગૃહસ્થના સ્વરૂપનું પ્રતિપાદન ઘણી સરસ રીતે સરસ ભાષામાં કરેલું હોવાથી અભ્યાસીઓને ગ્રંથ અતિ ઉપયોગી થઇ પડે તેમ છે.

૨ The Saptabhangi Naya—(પ્રયોજક—લાલા કનુમલ એમ. એ. અને પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ આગ્રા.)

૧૨૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ પુસ્તકમાં અંથકારે સમજાવી નયના સિદ્ધાંતનું ટુંકાણમાં દિગ્દર્શન આપ્યું છે. આ સિદ્ધાંતનું સ્વરૂપ ટુંકાણમાં પણ ઘણી સત્સ અને સરલ ભાષામાં તેમણે સમજાવવા યત્ન કર્યો છે અને તેથી આશા રાખી શકાય કે તત્ત્વજિજ્ઞાસુને લા નફાથી થઇ પડશે. વળી જૈન ધર્મ સાહિત્ય અને તત્ત્વજ્ઞાનના પ્રમાણભૂત મુનિમહારાજ શ્રી જીનવિજયજી મહારાજના વિદ્વતા ભરેલા ઉપોદ્ઘાતથી પુસ્તકની ઉપયોગિતામાં અત્યંત વધારો થયો છે.

૩ Lord Krishna's message—(પ્રયોજક—લાલા કનુમલ એમ. એ. પ્રકાશક શ્રી આત્માનંદ જૈન પુસ્તક પ્રચારક મંડળ આગ્રા.)

ઉક્ત પુસ્તક ભગવદ્ગીતા ઉપરથી યોગ્યથેનું છે. જગત્પત્તિ, આત્મા અને પરમાત્માનો પરસ્પર સંબંધ અને તે સંબંધની પ્રાપ્તિ અર્થે યોગ્યતામાં આવતી રીતો એ સંબંધી ઉપયોગી પ્રશ્નોના વિદ્વાતભર્યા જવાબોનો ટુંક અને અસરકારક ખ્યાલ આપવાનો અંથકારે યત્ન કરેલ છે. પ્રસ્તાવનામાં કહેવામાં આવ્યું છે તેમ જો કે આ લઘુ ગ્રંથ મંડળ તરફથી છપાતા એક મોટા પુસ્તકના ઉપોદ્ઘાતરૂપ છે તો પણ તેમાં ભગવદ્ ગીતાના શિક્ષણનો જે ટુંક સારાંશ આપવામાં આવેલ છે તે પ્રત્યેક સત્યના પ્રેમી અને શોધકને માટે આવકારદાયક થઇ પડશે, એમ અમારું માનવું છે.

ઉપરોક્ત ત્રણે પુસ્તકો જો કે મૂલમાં નવાના છે, તો પણ અમારી માન્યતાના છે કે અંગ્રેજી ભાષામાં દરેક સિદ્ધાંતનું એવું ટુંક અને સચોટ પ્રતિપાદન કરેલ છે કે કોઈપણ અભ્યાસીને અથવા જિજ્ઞાસુને સ્પષ્ટ તેમજ યોગ્ય પ્રદ થઇ પડશે. આવા પ્રકારના ઉપયોગી પુસ્તકોની પ્રસિદ્ધિ માટે ઉક્ત મંડળ ધન્યવાદને પાત્ર છે.

૪ સાહિત્ય સંગીત નિરૂપણ—આ સાહિત્યનો સંગીતનો અંથ છે. પરમાત્માની લક્ષિત માટે સંગીત એ એક અમૂલ્ય લાગ લગ્નવે છે, આ લઘુ ગ્રંથ હોવા છતાં પ્રથમ વિભાગમાં સંગીત કોને કહેવું તેમજ તેના રસ, ભાવ, ભેદો, ઉત્પત્તિ, તાલ, રતુઓ સાથે તેનો સંબંધ વગેરે અત્યંતમાં અલુજ રારી રીતે નિરૂપણ કરેલ છે, બીજા વિભાગમાં રાગમાળા આપરામાં આવેલી છે. જેમાં રાગરાગિણીના રૂપ, અર્થો, શ્રુતિ, મુર્છના બુદ્ધ બુદ્ધ આચાર્યોના મત પ્રમાણે તેના નામો તથા છેવટે તેના કોડાઓ આપી અલુજ ઉપયોગી વર્ણન આપવામાં આવેલું છે. છેવટે ભારત વર્ષની સંગીત વિદ્યાનું વર્ણન આપી લેખક અરેખર આ ગ્રંથને ઉપયોગી બનાવ્યો છે. ભાષા હીંદી છતાં સમજી શકાય તેવી છે. આ જન સંસ્થાએ આવા ગ્રંથને પ્રસિદ્ધ કરી સાહિત્યમાં વૃદ્ધિમાં કરી છે તે ખુશી થવા જેવું છે મગર કર્તા શ્રી આત્માનંદ પુસ્તક પ્રચારક મંડળ આગ્રા શેશનમહોદયા લેખક લાલા કનુમલ એમ. એ. કિંમત નાન

૫ સદાચાર રક્ષા—પ્રથમ ભાગ લેખક શેઠ ઝવાહરલાલ જૈની પ્રકાશક ઉપયોક્ત મંડળ હીંદી ભાષામાં અનેક ગ્રંથો આ લેખક મહાશયે લખ્યા છે જેની લેખની શૌર્યવાણી અને કામ પ્રત્યે લાગણી દર્શાવનારી છે. મનુષ્યને અરેખર મનુષ્ય બનાવવા માટે સદાચારી થવાની જરૂર છે આ ગ્રંથમાં તેનું રક્ષણ કરવા માટે અનેક ટુંકા ટુંકા વિષયો આપી સદાચારનું નીરૂપણ કરેલું છે અનુક્રમે ૫૪ વિષયો આપ્યા છે જે વાંચવા લાયક છે. કિંમત પાંચ આના.

૬ વ્યાકરણ યોધ—આ ગ્રંથ ઉપરોક્ત સંસ્થા તરફથી અમોને મળ્યો છે તેના લેખક લાલા કનુમલ એમ. એ છે જે અરેખર એક વિદ્વાન છે. તેઓના હાથે લખાયેલ શિક્ષણનો આ લઘુ ગ્રંથ નિશાળમાં શિક્ષણ લેતા વિદ્યાર્થીઓને ખાસ ઉપયોગી છે. ગ્રંથ હિંદી ભાષામાં છે. ઉપરના સ્થળેથી મળી શકશે. કિંમત અઢી આના.

હાલમાં પ્રસિદ્ધ થયેલા સંસ્કૃત અપૂર્વ ગ્રંથો.

હાલમાં નીચેના ગ્રંથો પ્રસિદ્ધ થયા છે. જેમાં નંબર ૧-૨ જેમાં કે પુરતી દ્રવ્યની સહાય મળેલ હોવાથી મુનિમહારાજઓ તથા જ્ઞાનભંડારોને ભેટ આપવાની છે તેમજ નંબર ૩-૪-૫-૬ આ ગ્રંથોમાં દ્રવ્યની અર્ધ સહાય મળવાથી મુનિમહારાજો તથા જ્ઞાનભંડારને માટે મંગાવનારને મુદ્દલ કિંમતથી અડધી કિંમતે આપવામાં આવશે. અને નં. ૭ આ ઇતિહાસિક ગ્રંથ હોવાથી અગાઉ માસિકમાં જણાવ્યા પ્રમાણે કિંમતથી આપવામાં આવશે, પોસ્ટેજ ભુદું. મુનિમહારાજઓને નમ્ર વિનંતિ કે તેઓશ્રીના સમુદાયના વડિલ કે ગુરૂદ્વારા કોઇપણ શ્રાવકના નામે મંગાવવા કૃપા કરવી, જેથી ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે પોસ્ટેજના પૈસાના વી. પી. થી તેઓશ્રીએ મંગાવેલ જૈન બંધુ નામે ગ્રંથો મોકલવામાં આવશે. જ્ઞાનભંડારના કાર્યવાહકોએ પ્રથમ મુજબ મંગાવવા તરફી લેવી. મુનિમહારાજઓ તથા જ્ઞાનભંડારોને ભેટ આપવાના ગ્રંથો પૈકી વધારે રહેશે તો તે ગ્રંથો તેમજ અન્ય ગ્રંથો આ જ્ઞાનખાતું હોવાથી નીચેની કિંમતે વેચાણ આપવામાં આવશે.

અમારા માનવંતા લાઇફ મેમ્બરો માટે હવે પછી ભેટ આપવાની જાહેરખબર-સુચના પ્રગટ કરીશું જેથી તે પછી તેઓ સાહેબે ગ્રંથો મંગાવવા કૃપા કરવી અથવા અમોને લખી જણાવવું.

હાલમાં યુરોપમાં ચાલતી લડાઇને લીધે છાપવાના કાગળોની અતી મોંઘવારી અને છપાવવાનો પણ દર વધી ગયેલ છતાં પુસ્તકોની કિંમતમાં ખીલકુલ વધારો કરેલ નથી પરંતુ સાહિત્યનો ફેલાવો વધારે ક્રમ થાય તે ઉદ્દેશ ધ્યાનમાં રાખી કીંમત ઘણીજ ઓછી (મુદ્દલ) રાખવામાં આવેલ છે, જે ગ્રંથો જેવાથી માલમ પડશે.

ગ્રંથોનાં નામ.

૧ શ્રી મહાવીર ચરિત્ર ૦-૧૩-૦,	૨ કુમારપાળ ચરિત્ર મહાકાવ્ય ૦-૮-૦
૩ સમાચારી પ્રકરણ ૦-૮-૦,	૪ સુકૃત સંકીર્તન મહાકાવ્ય ૦-૬-૦
૫ કૌમુદી મિત્રાનંદ નાટક ૦-૬-૦	૬ પ્રબુદ્ધ રોહિણેય નાટ્ય ૦-૫-૦
૭ પ્રાચીન લેખ સંગ્રહ (ઇતિહાસિક ગ્રંથ) ૦-૮-૦	

પ્રાચીન જૈન લેખ સંગ્રહ. (પ્રથમ ભાગ).

જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય ગ્રંથ.

(યોજક મુનિરાજશ્રી જિનવિજયજી મહારાજ.)

આ અપૂર્વ ગ્રંથ જૈન ઐતિહાસિક હોઇને જૈનધર્મની પ્રાચીનતા ઉપર પુરેપુરો પ્રકાશ પાડે છે. આ ભારત વર્ષમાં ઉડીસા પ્રાન્તમાં કટક પાસે શુવનેશ્વર નામનું એક પ્રસિદ્ધ સ્થાન છે, કે જ્યાંથી ચાર પાંચ માઇલથી દૂર સ્વં-ગિરિ-ઉદયગિરિ નામના બે પહાડો છે જેના શિખરો ઉપર નાની મોટી ગુફા

છે, જેમાં હાથીગુફાનો પ્રસિદ્ધ શિલાલેખ તેમજ ત્રણ નાના લેખ અને ટી-કાઓ તથા ટીપ્પણી સહિત આ પુસ્તકમાં પ્રસિદ્ધ કરવામાં આવેલ છે, આ હાથીગુફાના લેખે જૈન ધર્મના ઇતિહાસ ઉપર અપૂર્વ અજવાલું પાડેલું છે, ઇ. સ. ૨૦૦ વર્ષ પહેલાં કલિંગ દેશનો મેઘવાહન-સ્વારવેલ નામનો વહુ પ્રતાપી રાજા થઈ ગયો છે, જેના વચ્ચેમાં તે પ્રાન્તમાં જૈન ધર્મ પ્રધાન જૈન ધર્મ હતો. અને આ રાજા પણ જૈનધર્મી હતો. આ પર્વત ઉપર આ રાજાની રાણી જૈન સાધુઓને રહેવા માટે ગુફાઓ બનાવી હતી. આ લેખ પ્રાકૃત ભાષામાં છે, અને તેની લિપિ અશોકના સમયની લિપિ સાથે મળતી છે. આ લેખની પર ટીકા-ટીપ્પણી પ્રથમ પંડિત ભગવાનજી ઇંદ્રજીએ કરેલી જેનો અનુવાદ અને સાથે સાક્ષરવર્ચ પં. કેશવલાલ ધ્રુવના લેખ પણ આ ગ્રંથમાં સાથે આપી યોજક મહાત્માએ તેની સુંદરતામાં-સ્વરૂપમાં વૃદ્ધિ કરી છે. ડુંગ્રા કાગળ, સાદા ટાઇપ અને સુંદર બાઈડીંગથી અલકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત આઠ આના ૦-૮-૦ પોસ્ટેજ જુદું. (અમારે ત્યાંથી મલશે.)

શ્રી જૈન સ્વેતામ્બર કોન્ફરન્સનું અગ્યારમું અધિવેશન.

ચાલતા માસની તા. ૨૯-૩૦-૩૧ ના રોજ કલકત્તા શહેરમાં જૈન સ્વેતામ્બર સમાજનું અગ્યારમું સંમેલન થવાનું છે. તેના દરેક જુદા જુદા કાર્યો માટે તૈયારીઓ શરૂ થઈ ગઈ છે. કમીટીઓ પણ નીમાઈ ગયેલ છે. ટુંકા વખતમાં કાર્ય કરવાનું હોવાથી સતત પ્રયાસ શરૂ છે, પ્રમુખ તરીકે ઉદાર નરરત્ન બંધુ શેઠ સાહેબ ખેતશીલાઈ ખીઅશી જે. પી. ની નીમનોડ કરવામાં આવી છે, જે ખરેખર યોગ્ય હોઈ ખુશી થવા જેવું છે, કચ્છી જૈન બંધુઓને તે વળી ખાસ હર્ષ પ્રાપ્ત થાય તેવું છે. આવકાર દેનારી કમીટીના પ્રમુખ તરીકે શેઠ રામચંદ જેઠાલાઈની નીમનોડ થઈ છે અને સેક્રેટરી તરીકે બાબુ સાહેબ રાયકુમારસાહેબની નીમનોડ કરવામાં આવી છે. આવખતે આ ટાઈમ કલકત્તા શહેરમાં, નેશનલ કોંગ્રેસ મુસ્લીમ લીગ, હિંદોગર્જા અને સોશીયલ કોન્ફરન્સ શ્રી ભારત જૈન મહામંડળ સંમેલન વગેરે જુદા જુદા સાત આઠ મેળાવડા હોવાથી તે જોવાનો લાલ મળવા સાથે શ્રી પવિત્ર તીર્થ શ્રી સમેતશીખરજી નજીક હોવાથી તે યાત્રાનો લાલ પણ અમૂલ્ય મળવા તે સંબંધી વિસ્તારથી હકીકત હવે પછી આપવામાં આવશે.